

Tilltalade 5 st

Parter och domslut

Afrim Abazi

Parter

Tilltalad

AFRIM Abazi, 20040804-6696

Welins Väg 2, 694 35 Hallsberg

Offentlig försvarare genom substitution

Advokat Hilda Bokvist

Advokatbyrån Hagstedt & Bokvist AB

Olaigatan 17 C, 703 61 Örebro

Offentlig försvarare

Advokat Maria Harr

Advokatbyrån Hagstedt & Bokvist AB

Olaigatan 17 C, 703 61 Örebro

Offentlig försvarare genom substitution

Advokat Ingrid Jaldin

Hellex Advokatbyrå AB

Energigatan 10 B, 434 37 Kungsbacka

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Roos

Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Örebro

Box 1634, 701 16 Örebro

Domslut

Åtal som Afrim Abazi frikänns från

Våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022, 2021-06-22 till 2022-07-05, Hallsbergs kommun

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 383

701 47 Örebro

Besöksadress

Järnvägsgränd 1 A

Örebro

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30-16:00

Telefon

019-16 63 00

E-post

orebro.tingsratt@dom.se

Webb

www.orebrotingsratt.domstol.se

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar och som kan röja målsäganden Sekretess NN:s identitet. Detsamma ska gälla Sekretess NN:s identitetsuppgifter i partsbilaga till denna dom.

Ersättning och återbetalning

Maria Harr får ersättning av staten med 224 900 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 169 471 kr arbete
- 9 229 kr tidsspillan
- 1 220 kr utlägg
- 44 980 kr mervärdesskatt

Felicia Johansson får ersättning av staten med 176 658 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 134 601 kr arbete
- 5 280 kr tidsspillan
- 1 445 kr utlägg
- 35 332 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Bidaim Abazi

Parter

Tilltalad

BIDAIM Abazi, 19811219-3894
Welins Väg 2, 694 35 Hallsberg
Medborgarskap: Upphört Land, Sverige

Offentlig försvarare

Advokat Alex Bloch
Advokatbyrån Bloch AB
Kungsholmstorg 16, 112 21 Stockholm

Offentlig försvarare

Advokat Janne Krekola
Advokaterna Krekola Vannefjord HB
Kungsgatan 43, 632 20 Eskilstuna

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Roos
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634, 701 16 Örebro

Domslut

Brott som Bidaim Abazi döms för

Barnäktenskapsbrott, 4 kap 4 c § 3 st 2 men brottsbalken, 2021-06-17 till 2021-06-26, Hallsbergs kommun

Åtal som Bidaim Abazi frikänns från

Underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022 och 6 kap 15 § 2 st brottsbalken samt 23 kap 6 § 2 st brottsbalken, samt 23 kap. 6 § 3 st brottsbalken, 2021-06-22 till 2022-07-05, Hallsbergs kommun

Påföljd

Fängelse 1 år

Sekretess

Beslut om fortsatt sekretess avseende målsäganden Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Brottsofferfond

Bidaim Abazi ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Alex Bloch får ersättning av staten med 361 590 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 231 441 kr arbete
- 41 250 kr tidsspillan
- 16 581 kr utlägg
- 72 318 kr mervärdesskatt

Janne Krekola får ersättning av staten med 7 661 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 6 129 kr arbete
- 1 532 kr mervärdesskatt

Den ersättning från staten som tillerkänts Maria Harr för uppdrag som målsägandebiträde för Afrim Abazi framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Den ersättning från staten som tillerkänts Felicia Johansson för uppdrag som särskild företrädare för Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Bidaim Abazi ska betala tillbaka 100 000 kr av kostnaderna till staten.

Sadija Abazi

Parter

Tilltalad

SADIJA Abazi, 19730703-6504
Welins Väg 2, 694 35 Hallsberg

Offentlig försvarare

Advokat Jihad Omeirat
Advokatfirman Omeirat AB
Strandbergsgatan 61, 112 51 Stockholm

Offentlig försvarare

Advokat Janette Stjernström
Advokatfirman Glimstedt Örebro HB
Järntorgsgatan 12, 703 61 Örebro

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Roos
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634, 701 16 Örebro

Domslut

Brott som Sadija Abazi döms för

Barnäktenskapsbrott, 4 kap 4 c § 3 st 2 men brottsbalken, 2021-06-17 till 2021-06-26, Hallsbergs kommun

Åtal som Sadija Abazi frikänns från

Underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022 och 6 kap 15 § 2 st brottsbalken samt 23 kap 6 § 2 st brottsbalken, samt 23 kap. 6 § 3 st brottsbalken, 2021-06-22 till 2022-07-05, Hallsbergs kommun

Påföljd

Fängelse 1 år

Sekretess

Beslut om fortsatt sekretess avseende målsäganden Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Brottsofferfond

Sadija Abazi ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Jihad Omeirat får ersättning av staten med 357 558 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 234 367 kr arbete
- 26 355 kr tidsspillan
- 25 324 kr utlägg
- 71 512 kr mervärdesskatt

Janette Stjernström får ersättning av staten med 8 563 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 6 850 kr arbete
- 1 713 kr mervärdesskatt

Den ersättning från staten som tillerkänts Maria Harr för uppdrag som målsägandebiträde för Afrim Abazi framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Den ersättning från staten som tillerkänts Felicia Johansson för uppdrag som särskild företrädare för Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Staten ska stå för kostnaderna.

Naser Hallic

Parter

Tilltalad

NASER Hallic, 19711112 (Man)
c/o Bidaim Abazi, Welins Väg 2, 694 35 Hallsberg Sverige
Medborgarskap: Serbien

Offentlig försvarare

Advokat Paul Forsberg
Advokat Paul Forsberg AB
Beväringsgatan 10, 703 65 Örebro

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Roos
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634, 701 16 Örebro

Tilltalad

NASER Hallic
c/o Bidaim Abazi, Welins Väg 2, 694 35 Hallsberg Sverige

Offentlig försvarare

Advokat Paul Forsberg
Advokat Paul Forsberg AB
Beväringsgatan 10, 703 65 Örebro

Domslut

Brott som Naser Hallic döms för

Barnäktenskapsbrott, 4 kap 4 c § 3 st 2 men brottsbalken, 2021-06-17 till 2021-06-26, Hallsbergs kommun

Påföljd

Fängelse 1 år

Sekretess

Beslut om fortsatt sekretess avseende målsäganden Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Brottsofferfond

Naser Hallic ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Paul Forsberg får ersättning av staten med 331 893 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 234 746 kr arbete
- 21 450 kr tidsspillan
- 9 318 kr utlägg
- 66 379 kr mervärdesskatt

Den ersättning från staten som tillerkänts Maria Harr för uppdrag som målsägandebiträde för Afrim Abazi framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Den ersättning från staten som tillerkänts Felicia Johansson för uppdrag som särskild företrädare för Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Staten ska stå för kostnaderna.

Övrigt

Naser Hallics yrkande om överföring av lagföringen från Sverige till Serbien avslås.

Naser Hallics yrkande om avvisning av åtalet avslås.

Sprinceza Jahiri

Parter

Tilltalad

SPRINCEZA Jahiri, 19740864-8900
c/o Bidaim Abazi, Welins Väg 2, 694 35 HallsbergSverige
Medborgarskap: Serbien

Offentlig försvarare

Advokat Per-Ola Magnusson
Advokatfirman Per-Ola Magnusson
Näbbtorgsgatan 7, 702 23 Örebro

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Roos
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634, 701 16 Örebro

Tilltalad

SPRINCEZA Jahiri
c/o Bidaim Abazi, Welins Väg 2, 694 35 HallsbergSverige

Offentlig försvarare

Advokat Per-Ola Magnusson
Advokatfirman Per-Ola Magnusson
Näbbtorgsgatan 7, 702 23 Örebro

Domslut

Brott som Sprinceza Jahiri döms för

Barnäktenskapsbrott, 4 kap 4 c § 3 st 2 men brottsbalken, 2021-06-17 till 2021-06-26, Hallsbergs kommun

Påföljd

Fängelse 1 år

Sekretess

Beslut om fortsatt sekretess avseende målsäganden Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Brottsofferfond

Sprinceza Jahiri ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Per-Ola Magnusson får ersättning av staten med 328 314 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 233 659 kr arbete
- 7 432 kr tidsspillan
- 21 560 kr utlägg
- 65 663 kr mervärdesskatt

Den ersättning från staten som tillerkänts Maria Harr för uppdrag som målsägandebiträde för Afrim Abazi framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Den ersättning från staten som tillerkänts Felicia Johansson för uppdrag som särskild företrädare för Sekretess NN framgår av domslutet avseende Afrim Abazi.

Staten ska stå för kostnaderna.

Övrigt

Sprinceza Jahiris yrkande om avvisning av åtalet avslås.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktbilaga 137, 2022-10-06, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Afrim Abazi ska dömas för våldtäkt mot barn enligt 6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har begärt att Sadija Abazi och Bidaim Abazi ska dömas för underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn (antal brott: 2) enligt 6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022 och 6 kap 15 § 2 st brottsbalken samt 23 kap 6 § 2 st brottsbalken.

Gärningsbeskrivning

1.1 VÅLDTÄKT MOT BARN (Afrim Abazi) (5000-K782751-22)

Afrim Abazi har mellan den 22 juni 2021 och den 5 juli 2022 regelbundet och vid ett stort antal tillfällen genomfört samlag med NN som mellan den 22 juni – 30 juli 2021 varit 13 år och för tiden därefter varit 14 år. Det har inträffat i parternas gemensamma bostad på Welins väg, Hallsbergs kommun.

Samlagen resulterade i graviditet och barnafödsl.

Afrim Abazi begick gärningen med uppsåt.

1.2 UNDERLÅTENHET ATT FÖRHINDRA VÅLDTÄKT MOT BARN (Bidaim Abazi och Sadija Abazi) (5000-K782751-22)

Afrim Abazi, som är son till Bidaim Abazi och Sadija Abazi har mellan den 22 juni 2021 och den 5 juli 2022 regelbundet och vid ett stort antal tillfällen genomfört samlag med NN som mellan den 22 juni – 30 juli 2021 varit 13 år och i tiden därefter varit 14 år. Det hände i parternas gemensamma hem på Welins väg, Hallsbergs kommun.

Bidaim Abazi och Sadija Abazi har, under aktuell period, varit vårdnadshavare för Afrim Abazi och bosatta tillsammans med honom och NN. Bidaim Abazi och Sadija Abazi har, efter att ha tillåtit att Afrim Abazi ingått en äktenskapsliknande förbindelse med NN, underlåtit att förhindra att Afrim Abazi vid ett stort antal tillfällen genomfört samlag med NN. Samlagen har resulterat i graviditet och barnafödsl.

Sadija Abazi och Bidaim Abazi begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan, aktbilaga 138, 2022-10-06, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Naser Hallic, Sprinceza Jahiri, Sadija Abazi och Bidaim Abazi ska dömas för barnäktenskapsbrott (antal brott: 4) enligt 4 kap 4 c § 3 st 2 men brottsbalken.

Gärningsbeskrivning**1.1 BARNÄKTENSKAPSBROTT (Bidaim Abazi, Sadija Abazi, Naser Hallic och Sprinceza Jahiri) (5000-K782542-22)**

Bidaim Abazi, Sprinceza Jahiri, Sadija Abazi och Naser Hallic har tillsammans och i samförstånd tillåtit att deras respektive barn ingått en äktenskapsliknande förbindelse med varandra. Sprinceza Jahiri och Naser Halic har därvid tillåtit att deras dotter NN 5, då 13 år, ingått en äktenskapsliknande förbindelse med Afrim Abazi. Vidare har Bidaim Abazi och Sadija Abazi tillåtit att deras son Afrim Abazi, då 16 år, ingått en äktenskapsliknande förbindelse med NN 5.

Den äktenskapsliknande förbindelsen har ingåtts enligt regler som gäller inom en grupp och som innebär att parterna betraktas som makar och anses ha rättigheter eller skyldigheter i förhållande till varandra och innefattar frågan om upplösning av förbindelsen.

Det hände mellan den 17 juni 2021 och den 26 juni 2021 i Serbien och/eller Welins väg, Hallsbergs kommun i Sverige.

Sprinceza Jahiri, Naser Hallic, Bidaim Abazi och Sadija Abazi begick gärningen med uppsåt.

Övrigt

Sprinceza Jahiri yrkar att tingsrätten ska avvisa åtalet eftersom svensk domsrätt inte föreligger.

Naser Hallic yrkar att tingsrätten ska besluta om överföring av lagföringen från Sverige till Serbien och att beslutet ska skrivas i ett separat dokument.

Naser Hallic yrkar att tingsrätten ska avvisa åtalet eftersom svensk domsrätt inte föreligger.

INSTÄLLNING M.M.

Naser Hallic har förnekat gärningen och bestritt ansvar för barnäktenskapsbrott.

Sprinceza Jahiri har förnekat gärningen och bestritt ansvar för barnäktenskapsbrott.

Bidaim Abazi har förnekat gärningarna och bestritt ansvar för brott.

Sadija Abazi har förnekat gärningen barnäktenskapsbrott och bestritt ansvar för brott, både objektivt och subjektivt. Hon har bestritt att sonen och Sekretess har ingått en äktenskapsliknande förbindelse. Hon har bestritt att hon, ensam eller tillsammans och i samförstånd, tillåtit dem att ingå en äktenskapsliknande förbindelse. Hon har vad gäller underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn förnekat gärningen och bestritt ansvar för brott.

Afrim Abazi har bestritt ansvar för brott.

Åklagaren har motsatt sig att svensk domsrätt inte föreligger och att tingsrätten ska avvisa åtalet. Åklagaren har vidare motsatt sig *Naser Hallics* yrkande om att tingsrätten ska flytta över lagföringen från Sverige till Serbien.

UTREDNING

Skriftlig bevisning

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat analysresultat jämförelseprov DNA, tidslinje, film från Serbien den 17-19 juni 2021, film från Hallsberg den 24-26 juni 2021, översättningar, stillbilder film, protokoll IT, flygpassagerarlistor, betalning och PM, fotografier stämplat i pass, PM pass och stämplat samt mejl angående stämplat, karta, kontoutdrag, fotografier, bildbilaga jämförelsebilder, fullmakt, rapport Utrikesdepartementet och UNFPA Child marriage in Serbia och sakkunnigutlåtande Hanna Cinthio.

Naser Hallic har som skriftlig bevisning åberopat filmklipp.

Bidaim Abazi har som skriftlig bevisning åberopat Förvaltningsrättens i Karlstad dom den 30 september 2022 i mål nr 3019-22.

Muntlig bevisning

Som muntlig bevisning har åklagaren åberopat förhör med målsäganden Sekretess NN (härefter Sekretess), målsäganden/tilltalad *Afrim Abazi*, tilltalade *Naser Hallic*, *Sprinceza Jahiri*, *Bidaim*

Abazi och Sadija Abazi samt vittnena Faridah Lovrencic (socialtjänsten), Eldin Memić (socialtjänsten), Sam Saxon (socialtjänsten), Nima Ali Amir, Rebecca Ehn (socialtjänsten), Hanna Cinthio (forskare), Fatima Bergendahl (föreläsare) och Ulrika Malmberg (polis).

Förhörsuppgifter

Sekretess har berättat i huvudsak följande.

Mitt liv i Serbien var bra, jag gick i skolan, 7:an. Jag bodde med min mamma och pappa i ett hus. På fritiden var jag med mamma och pappa. Jag vill inte svara på frågan om jag hade vänner eller ej. Det är ointressant. Jag hade ingen lust att gå i skolan. Anledningen var att ickeromerna var inte snälla mot romerna. Mina föräldrar lärde mig läsa och skriva, latinska bokstäver. Jag hade egen telefon i Serbien.

Jag och Afrim lärde känna varandra genom telefon. Mina föräldrar kände Afrims föräldrar sen tidigare. Jag tyckte om Afrim, jag gillade hans utseende. Första gången jag träffade Afrim var i Jugoslavien, men jag minns inte när. Det var inte längesen. Men jag har inte så bra minne. Tiden innan filmen från Serbien, dvs. förlovningen, bodde Afrim i Sverige och jag i Jugoslavien. Han älskar mig, jag älskar honom. Han köper allt till mig. Vi skrev till varandra. Vi blev först kompisar, sedan ett par. Jag minns inte när vi blev ett par. Jag minns inte när jag kom till Sverige. Det kan stämma att jag kom till Sverige i juni 2021 eftersom det finns en stämpel i passet som visar det.

Vi hade kontakt innan förlovningen. Det var på mitt initiativ att vi skulle förlova oss. Det var jag som sa att vi skulle förlova oss. Jag fattade tycke, jag älskade honom, jag ville vara med honom. Jag sa till honom att du måste ordna med förlovningen. Vi har träffats en gång innan förlovningen. Afrims pappa skickade flygbiljetter och sa att vi kunde komma till Sverige. Det var Afrim pappas bror Robert som köpte biljetterna. Det var corona så det var problem, vi fick ju inte resa. De kom till oss. Vi sågs, vi umgicks, vi tyckte om varandra. Det är möjligt att det var flygresan den 15 juni 2021. Jag sa till min pappa att jag tycker om Afrim och att jag vill åka till Sverige på besök. I Jugoslavien hade de fest, förlovningen. Det var jag som pratade med Afrim om festen. Jag såg till att festen blev av. Ingen har tvingat på mig den festen, varken Afrim eller våra föräldrar. Jag sa till Afrim att om han inte ordnade med förlovningen tänker jag ta livet av mig. Jag var helt galen i honom, jag älskade honom väldigt mycket. Afrim sa okej. Tanken med förlovningen var att jag älskade honom och ville vara tillsammans med honom hela livet. Vi förlovade oss för att i framtiden gifta oss, men inte just då. Om vi var gifta hade vi haft fest i moskén. Då hade någon sagt, ni är gifta med varandra. Ni såg ju i moskén,

hur han gjorde; han skrev på ett papper och han gav dem pappret. Syftet med förlovningen var för att vi älskade varandra.

Vi är romer och muslimer. Det vi såg på filmerna är så vi gör vid en förlovning. Det är så man gör. Ni såg ju texten på tårtan. Om man sen ska gifta sig går man till moskén och imamen förklarar oss som gifta. Då har man vit klänning och något rött, men vi har inte gjort det ännu. Jag klädde mig bara så på förlovningen. Det är inte bröllop, det var förlovning.

Jag vet inte när det blev bestämt att jag skulle åka till Sverige. Jag kom till Sverige med bil. Det var jag, mina föräldrar och Afrims föräldrar. Afrim flög till Sverige. Det fanns inte plats i bilen för alla. Det fanns flygbiljetter, men vi kunde inte flyga då det var coronatider.

Jag ville hälsa på i Sverige. Tanken var inte att stanna i Sverige, men jag blev kvar. Jag ville bo med Afrim och hans föräldrar. De sa nej, men jag sa om jag inte får stanna tänker jag ta livet av mig, jag åker inte tillbaka igen. Mina föräldrar var rädda såklart. De åkte tillbaka och jag blev kvar. De åkte tillbaka med bil. Båda mina föräldrar var i Sverige, i två dagar. På filmerna från Sverige var inte mina föräldrar med, de hade åkt hem då. Festen var ju jag som ville, jag ville ha fest. Det fanns ingen anledning, vi bara gjorde det. Jag vet inte varför det var fest så många dagar. Jag behöver inte svara vilka som var på festen. Jag har bott kvar hos Afrims föräldrar efter festen. Jag vet inte om mina föräldrar såg festen i Sverige på något sätt. Jag har inte pratat med mina föräldrar om festen, det finns ingen anledning. Jag vet inte om de vet något om festen i Sverige. Det är riktigt att hon i polisförhör har sagt att hennes föräldrar inte var med på festen, men att de var med på telefon. Jag glömde. Jag vet inte om de känner till att det var en fest eller inte. Jag var ju fruktansvärt stressad. Därför sa jag att de var med på telefon. Jag ville skydda mina föräldrar. Jag sa så, men för att jag var stressad. Poliserna ställde väldigt många komplicerade frågor. Jag behöver inte svara på frågan om på vilket sätt jag tänkte att det skulle skydda mina föräldrar.

Tidigare sa jag att jag flög till Sverige tillsammans med mina tjejkompisar. Jag ljög för att jag var rädd att någon skulle skicka hem mig till Jugoslavien.

Mina föräldrar försökte övertala mig att inte stanna i Sverige, de berättade hur mycket de älskar mig. Jag älskade Afrim, jag var galen i honom. Men jag älskar mina föräldrar. Ingen har tvingat mig att bo med Afrim, inte mina föräldrar, ingen annan. Afrims föräldrar ville inte att jag skulle bo hos dem. Men jag ville ju. De kan ju inte tvinga mig. Detta var min ensak. Ingen har tvingat mig att göra detta.

Det är mina föräldrar och Afrims föräldrar som stått för mina omkostnader. Jag hade ingen telefon i Sverige. Den jag hade i Serbien gick sönder, men jag vet inte när. När jag kom till Sverige gick den sönder. Jag hade kontakt med mina föräldrar på Afrims föräldrars telefon. Jag gömde mitt pass. Jag var rädd att de skulle skicka tillbaka mig, Soc alltså. Jag la mitt pass i den svarta väskan och gömde väskan bakom sängen. Jag vet inte hur väskan kom därifrån. Afrims mamma städar och hon får ju flytta på väskan och lägga den var hon vill.

Första gången jag var hos barnmorskan så var de väldigt komplicerade. De iakttog mig väldigt snett och konstigt. Jag fick en känsla av att de här människorna kommer att ta mig. Jag gömde passet för säkerhets skull. Det var ingen annan som visste att jag gömt passet. Jag sa till de andra att jag slängt passet.

Om jag hade anmält mig hade jag skickats tillbaka till Jugoslavien. Jag pratade med mina föräldrar och Afrims föräldrar om det.

Efter att jag kom hit har jag pratat med mina föräldrar om vi ska prata med svenska myndigheter och säga att jag bor här. Jag har glömt vad vi pratat om. Det är omöjligt att komma ihåg vad vi sagt. Det väsentliga är att det är anmält och allt är i sin ordning.

Vi berättade för några myndigheter att jag bodde hos Afrims föräldrar, men jag vet inte när. Det var inte före det att min barnmorska anmälde till socialen. Kontakten med barnmorskan var första kontakten.

Vi har pratat om skolan. Jag ville inte gå i skolan. Det fanns en anledning - för att jag inte har anmält mig hos myndigheterna. Jag kunde inte anmäla mig för jag var väldigt ung. Jag var rädd att de skulle anmäla mig. Jag sa till mina föräldrar att jag kommer stanna här i tre månader. Sen skulle Afrims föräldrar skicka tillbaka mig, men det ville jag ju inte. Då sa föräldrarna att nu är det dags för dig att åka hem, om en vecka får du faktiskt åka hem. Men jag ville inte. Jag sa att jag skulle ta livet av mig och att jag ville bo med Afrim. Afrims föräldrar sa att jag inte kunde bo där, det går inte. Jag svarade att jag inte ville åka tillbaka till Jugoslavien, jag har ett bra liv här, jag vill bo här. Afrims föräldrar tyckte då att det var ok och anledningen var att de var rädda att jag skulle ta livet av mig. Även mina föräldrar var oroliga. De insåg hur kär och galen jag var. Så det är därför jag inte anmält mig till myndigheterna.

Jag vet inte vem som betalade för festen i Serbien. Jag har glömt. Det var en fest. Man äter, man dricker och dansar. Jag behöver inte svara på vilka som var på festen. Jag vet inte vem som spelade in filmerna från festen. Jag behöver inte svara på frågan om det var en firma som var där och gjorde filmen. Jag hade valt mina olika kläder på festen. Det var våra föräldrar som

betalade för dem. Kläderna vi såg, det är ju traditionella kläder som alla romska kvinnor har när man har fest. Jag vet inte om man har sådana kläder på vilken fest som helst. Det är inte bröllopsklänningar. Det där är förlovningsfest. Jag vet inte om det är vanligt att romska kvinnor har sådana kläder på förlovningsfest. Jag känner inte till det där runtomkring. Jag känner inte till de romska traditionerna för jag är bara lite religiös. Jag vet att det är en förlovningsfest. Jag fick inga presenter då, bara choklad och karameller. Sadija klädde mig med smycken. De är inte mina, de är Sadijas. Hon hjälpte mig på med dem för jag skulle bara låna dem.

Förlovningsfesten var inte bestämd när Afrim och hans föräldrar åkte ner till Serbien. Det är ju Sadijas smycken, varför skulle hon inte ta med dem till Serbien? Det är helt korrekt att jag sagt till polisen att det var mina smycken. Jag sa det i affekt för jag var stressad. Kvinnan jag bor hos, hon berättade för mig att jag skulle på förhör. Hon sa bara att vi skulle iväg och sen såg jag polisen. Jag blev livrädd och jättestressad. Kanske hade polisen tagit in Afrim och hans föräldrar. Det är riktigt att jag sa till polisen att jag i present fick kläder, att jag ska se om de passar och för att ha på festen när jag gifter mig. Polisen har dock inte ställt frågan på det sättet. De har varit väldigt på, tryckt på och ställt komplicerade frågor. Jag blev galen i huvudet.

Det stämmer att hon under *festen i Serbien* sätter sig i en bil. Vi skulle bara köra runt, en runda eller så. Jag vet inte vad syftet var. Jag ville bara åka. Låtet jag gör är bara ett låte. Jag vet inte varför jag gör så. Jag ville göra det bara. Får man inte göra det? Bilen är pyntad ja. Det var min vilja och min önskan. Jag gillar pynt, dekorationer och sådant. Jag vet inte om festen pågick i flera dagar. Jag har glömt.

På festen i Sverige så åt, drack och dansade vi. Vi hade roligt. Får man inte det? Jag ville ha festen, jag hade lust till det. Jag behöver inte svara på vilka som var på festen. Jag vill inte svara på vem som styrde i ordning festen, vad jag har för tankar om kläderna jag hade på mig och vad jag har för tankar om det röda bandet och ringarna. Jag var den som fixade festen. Jag vill inte svara på vem som betalade för festen, på frågor om tårtan, hur kläderna kom till Sverige och hur länge jag hade varit i Sverige innan festen. Syftet med festen var att ha kul. Det var ingen som tvingade mig.

Jag vill inte svara på om jag sagt enligt nedan i polisförhör.

"... Alla var glada när jag kom dit. Sen var jag med mina svärföräldrar och då gifte vi oss på romani-sätt."

"Vad innebär Romani-sätt?"

Det betyder att vi accepterar varandra, vi älskar varandra och gillar att vara tillsammans."

”Berätta vem Afrim är

Afrim är min pojkvän, vi är gifta på Romani-sätt. Vi är inte gifta egentligen, vi är inte lagligt gifta, det finns inga papper på det”

Det enligt nedan stämmer inte. Jag vill inte svara på om jag sagt enligt nedan i polisförhör.

”Du sa att den här ceremonin, varför genomgår man den ceremonin?

För att vi älskar varandra och vi har barn tillsammans. På något sätt vill vi visa för andra romer att vi är man och kvinna

Vad menas med man och kvinna?

För att andra romer ska veta det, att jag och Afrim är som en man och kvinna. Därför gjorde vi en fest på romani-sätt för att andra ska veta. För att andra romer inte ska tro nånting”

Jag vill inte svara på om jag sagt enligt nedan i polisförhör. Jag var under påfrestan och stress. Poliserna manipulerade mig med sina frågor.

”Hur kommer det sig att ni har två fester?

För att vi var i Jugoslaven, Afrims föräldrar var där och Afrims mamma tyckte att vi skulle göra fest hemma också.”

Det som skiljer det som vi gjorde i Serbien och i Sverige från ett bröllop i min släkt är att det skulle vara vittnen och sådant, men jag vill inte svara. Jag vet inte.

Jag vill inte svara på om jag har sagt till någon annan, t.ex. polisen och socialtjänsten, att vi var gifta på romani sätt.

Jag vill inte svara på hur vi sov under tiden jag har bott med familjen Abazi. Jag behöver inte svara på om jag delat sovrum med någon. Men jag kunde sova var jag ville i det huset. Jag sov överallt. Jag vill inte svara på om jag sov med Afrim. Jag vill inte svara på frågor om samliv/sex. Jag vill inte svara på frågan vem som är pappa till mitt barn eller om jag varit gravid vid flera tillfällen. Jag vill inte svara på frågan om jag har sagt till någon att jag varit gravid vid fler tillfällen. Det finns DNA, jag behöver inte svara på frågan vem som är far till barnet.

Vad gäller polisförhöret den 20 juli 2022 så kände jag inte till lagarna/reglerna, jag var under stress och visste inte att jag inte behövde svara. Det jag sagt i polisförhör enligt nedan är lögn. Jag blev inte med barn i Jugoslavien utan här i Sverige.

”Du väntar ju barn, var nånstans blev barnet till?

Hur ska jag veta? Det är klart att det var i Jugoslavien för att Afrim hälsade på oss där i Jugoslavien.

Hur länge var Afrim i Jugoslavien?

Det kan jag inte

Hur vet du att barnet blev till i Jugoslavien och ingen annanstans?

Jag vet att det var Jugoslavien. Men jag vet inte exakt när det blev till. Det är svårt att veta.”

Min kommentar till nedanstående i polisförhör är att det hände en gång, oops blev till. Jag vill inte svara. Min tanke med svaret var mer som i tredje person, inte för mig, utan allmänt andra som älskar varandra, det blir naturligt. Jag har gjort det en gång. Färdig med det.

”Du sa att du blev gravid i Jugoslavien, har du haft sex med Afrim på fler ställen än i Jugoslavien?

Hemma hos mig i Jugoslavien, jag vet inte vad du menar med andra ställen

Har ni haft sex på andra ställen förutom hemma i Jugoslavien?

Hemma i Jugoslavien och hemma hos mig, dom hälsade på oss hemma hos mig i Jugoslavien

Har ni haft sex här i Sverige?

Ja det är klart, när jag kom till Sverige vi var tillsammans så vi har haft sex i Sverige

Vid hur många tillfällen?

Ska jag räkna hur många gånger jag haft sex med honom?

Vet du på ett ungefär hur många gånger ni haft sex?

Jag var hemma för det mesta, det blir naturlig när man älskar varandra. Förlåt, det är pinsamt för mig, det är lite tabu att prata om sex.”

Graviditeten var inte planerad, det bara hände. Vad ska jag säga? Det blev bara så. Det kan hända vem som helst. Det händer barn som är 11-13 år. Jag vill inte svara på frågor om preventivmedel eller om vad Afrims föräldrar vetat om eller inte.

Det stämmer inte det hon enligt nedan sagt i polisförhör.

”Vad visste Afrims föräldrar om att ni hade samlag med varandra?

Jag vet inte. Men det är klart att de visste det.”

Min kommentar till nedanstående i polisförhör är att de inte har tillåtit oss att göra sådana saker, vi älskade varandra, det bara blev till och vi ville inte göra så, därför blev det bara en gång.

”Hur är det klart?

Eller vänta jag sa att de inte visste. Eller jag vet inte hur mycket de visste om det.”

Jag vill inte svara på om jag och Afrim pratat med hans föräldrar om sex, skydd och sådant. Men Afrims och mina föräldrar har varit tydliga med att vi inte ska göra det. Jag vill inte svara på hur de varit tydliga med det. Jag vill inte svara på när vi berättade för Afrims föräldrar att jag var gravid.

Jag har ju sagt att jag var gravid redan i Serbien. För jag var rädd att de skulle skicka tillbaka mig. Jag har egentligen inte sagt det till någon. Jag bara sa att jag var gravid i Jugoslavien. Jag vet inte vem jag sa det till. Jag har inte, när jag kom till Sverige, sagt till mina eller Afrims föräldrar att jag var gravid och anledningen var ju för att jag var inte gravid. Jag vill inte svara på frågan om jag har sagt till någon av dem att jag var gravid. Jag förstår inte frågan. Jag vill inte svara på frågan om jag sagt till polisen att jag var gravid. Jag sa enligt nedan i polisförhör för att jag var rädd. Jag har ljugit. Jag blev gravid i Sverige.

"I vilket land blir du gravid med Fatima?"

Jugoslavien blev jag gravid.

Vad sa Afrims föräldrar när du och Afrim väntade Fatima?"

De var chockade men samtidigt var de nöjda och lyckliga. Varför skulle de inte känna glädje och lycka? Det fick jag veta av Afrim. Afrim berättade att de var chockade att jag var gravid men sen pratade han med dem och de var glada och lyckliga."

Hur visade du att de var glada och lyckliga?"

Det var Afrim som berättade för mig, jag var i Jugoslavien.

Har du varit gravid vid något tidigare tillfälle än med Fatima?"

Nej, inte tidigare."

När socialen kom var alla rädda att de skulle omhänderta mig. Jag var gravid med Fatima. Jag sa då till mina föräldrar vad de skulle säga. Mycket av det jag sa var för att jag var rädd att de skulle avvisa mig och skicka mig tillbaka. Det var då det bestämdes att vi skulle säga att jag var gravid redan innan jag kom till Sverige.

Jag har inte pratat med Afrim, hans föräldrar och mina föräldrar om rättegången och vad vi ska säga till polis/domstol. Jag säger sanningen nu, hur det är. Det finns klara bevis att jag inte var gravid där. Jag kan inte vara gravid under ett år.

Min kommentar till nedan i polisförhör är att det inte var planering att göra barn. Det var samtal om framtiden.

" ... Afrim var med mig, vi hade det mysigt, jag sov i hans säng jag och Afrim planerade att vi skulle ha ett gemensamt barn, båda två ville ha det. Vi visste inte när det skulle vara."

Jag vill inte svara på när jag fick veta hur gammal Afrim var eller hur gammal han är idag. Jag vill inte svara på om vi pratat om deras åldrar eller om mina föräldrar vet hur gammal Afrim är. Jag vill inte svara på om jag sagt enligt nedan i polisförhör.

” ... Vad visste Afrim om dig då?

Det borde ni fråga Afrim och inte mig.

Berättade du nånting om dig?

Jo det gjorde jag

Vad berättade du för information om dig själv?

Jag berättade vad jag heter, hur gammal jag var, han berättade hur gammal han var

Hur gammal sa du att du var

14. nu ska jag fylla 15

Vad sa Afrim när du berättade att du var 14 år

Inget, vad ska han säga?

Vet Afrims föräldrar hur gammal du är?

Ja det vet dom

Hur vet dom det?

Genom Afrim säkert”

Jag vill inte svara på vad jag gjort under dagarna här i Sverige eller om jag haft vänner här. På grund av omständigheterna har jag lärt mig lite svenska. Soc vägrade tolk. Jag var tvungen att lära mig. Min advokat har lärt mig svenska. Och genom att titta på tv. Jag kunde en del svenska innan S0c blev inblandad. Nu har jag lärt mig mycket mer. Under tiden i Sverige har jag haft kontakt med mina föräldrar, men jag vill inte svara på hur ofta eller hur. De har besökt mig i Sverige, men jag vet inte när. Jag vill inte svara på hur många gånger de varit här.

Min och Afrims relation är väldigt bra. Vi älskar varandra. Han köper fina saker till mig. När jag blir ledsen, som igår, då kramar han och tröstar mig. Jag har en fantastiskt bra relation med alla; Afrim, mina föräldrar och Afrims föräldrar. Om de var dumma mot mig så hade jag sagt det. Precis som jag säger hur dåligt Soc har behandlat mig och Nima speciellt.

Man säger ”man och kvinna” (romi och romni) när man vill säga ”flickvän och pojkvän” på romani. Man har inte riktigt orden make och maka på romani. Jag har använt ordet ”man” när jag pratat om Afrim. Det är kanske en feltolkning, han är ju min pojkvän. Det finns inte direkt ord för pojkvän och flickvän som på svenska.

Jag hade en vit klänning på mig under förlovningen i Serbien. Det var något jag skulle använda i framtiden när jag gifter mig med Afrim. Jag hade på mig den då för jag ville se hur jag skulle se ut när jag gifter mig i framtiden.

Jag ville ha förlovningen så att Afrim inte skulle hitta en annan tjej. Jag älskar honom jättemycket och ville ha honom för mig själv. Jag sa till Afrim att han måste förlova sig med mig och att jag inte ville att någon annan tjej ska få dig. Han sa okej. Jag var orolig. Jag pratade med mina föräldrar om detta. Nu vet jag att han bara är min.

Poliserna jobbar ju med kriminella och betraktade mig som en kriminell.

Afrim Abazi har berättat i huvudsak följande.

Familjen skulle på semester och åkte till Serbien. Jag kommer inte ihåg när, kanske två år sedan. Vi träffades där. Våra föräldrar är bekanta och det var genom föräldrarna vi träffades. Jag åkte tillbaka till Sverige. Vi började chatta. Vi chattade på telefon. Sekretess ville till Sverige. Jag minns inte om vi sågs mellan semestern och det att hon kom till Sverige. Jag minns inte om vi sågs första gången under den resan till Serbien förra sommaren, möjligtvis. Jag minns inte när vi sågs första gången. Jag träffade Sekretess i Serbien i juni 2021. Vi hade kul, vi dansade och åt mat. Det var en förlovningsfest, den var kärleksfull. Jag vill inte svara på vem som bestämde att den skulle hållas. Jag minns inte vem som betalade festen. Det var Sekretess som ville förlova sig, hon pratade med mig om det. Jag minns inte vad steget var från det samtalet till förlovningsfesten, eller vad som hände däremellan. Vi pratade inte med våra föräldrar om det. Det var en stor händelse i mitt liv, men det har hänt mycket i mitt liv. Förlovningen var kärleksfull. Vi älskade varandra, vi hade festen. Man känner den där viben, kärleken. Man kör loss och dansar. Jag tror att mina och Sekretess kläder kom från en affär. Jag vet inte vem som köpte eller betalade kläderna. Det var Sekretess idé att vi skulle ha fina kläder. Fatet med kläder var presenter, men jag vet inte till vem. Jag kom till festen då ja. Jag minns inte vad presenten handlade om. Sekretess vita klänning tyckte jag var jättesnygg. Det för inte mina tankar till bröllop. Jag är muslim. Jag vill inte svara på frågan om det enligt min tradition är vanligt att man är klädd så här på förlovning. Det är riktigt att jag och Sekretess satte ringar på varandras fingrar. Sekretess ville det och även jag. Jag vet inte vad snöret betyder. Jag frågade inte, jag tyckte om det. Jag tror det har någon betydelse att man klipper i snöret, men jag vet inte. Det var Sekretess idé. Jag minns inte vem som klippte snöret, det var två år sedan. Jag behöver inte svara. När männen och jag sitter runt ett bord så åt vi mat, grönsaker och så. Det var dricka också. Det var inte något speciellt som diskuterades. Glaset som skickades runt var vätska och något vitt i botten, saft kanske. Jag drack inte. Jag vet inte

varför det skickades runt. Det fanns inte glas till alla. Jag kommer inte ihåg vad som hände efter festen. Jag vill inte svara på om jag var kvar i Serbien. Det stämmer att jag boardade planet den 24 juni 2021. Jag antar att jag var själv. Jag brukar inte flyga själv, men i framtiden vill jag det. Jag vill inte svara på om det fanns bokningar för mina föräldrar och varför de inte flög tillbaka med mig.

När Sekretess kom till Sverige så var det glatt, roligt och kärleksfullt. Jag blev chockad. Jag behöver inte svara på när jag fick veta att hon skulle komma, eller när hon kom, till Sverige. Jag vet inte när Sekretess kom till Sverige. Jag tror hon kom med bil till Sverige. Jag vet inte vad syftet var. Sekretess sa semester. Jag kommer inte ihåg om vi pratade om hur länge hon skulle stanna. Jag tror hennes föräldrar var med henne. Jag vet inte hur länge de stannade. Jag vill inte svara på var vi träffades. Jag vet inte hur det blev bestämt att hon skulle stanna i Sverige. Jag var inte med i diskussionen. Det är inte konstigt att hon bara skulle på semester och nu varit här ett och ett halvt år. Jag tvingade ju inte någon. Jag vill inte svara på om hon bott med mig från det att hon kom till Sverige.

Det är riktigt att jag till polisen inte sa att Sekretess kom med bil till Sverige. Jag tror jag sa att hon kom med flyg. Jag tänker inte svara på varför jag sa så. Jag och pappa hämtade henne i Stockholm, för att Sekretess sa det. Jag minns inte när hon sa det. Jag ljög för polisen. Sekretess sa att jag skulle ljuga. Jag vet inte när hon sa det. Socialtjänsten hade blivit inblandad då. Sekretess var rädd för att bli hemskickad. Jag vet inte om det bara var jag och Sekretess som pratade om vad vi skulle säga till alla. Jag har inte pratat med någon om vad vi ska säga till alla.

Festen i Sverige var egentligen ingen fest. Det var bara ett bevis på att vi ska visa vår kärlek till varandra. En fest för att vi älskar varandra och att vi är förlovade. Sekretess bestämde att vi skulle ha den festen. Hon planerade den och bjöd in folk. Min farbror, hans barn, jag, Sekretess och mina föräldrar var där, sen minns jag inte. Sekretess kände inte min farbror och hans barn. Sekretess kände för att bjuda in dem, hon gjorde det genom mejl. Jag ville hjälpa till med det. Jag och Sekretess inhandlade ballongbågen, dricka och så. Vi betalade med kontanter som vi hade sparat. Festen hölls så tätt inpå att jag flög till Sverige för att Sekretess ville det. Sekretess var ju redan där. När vi bjöd in folk var det sagt att Sekretess bara skulle hälsa på. Sekretess föräldrar var där i två dagar. De var inte på festen, då hade de återvänt till Serbien antar jag. Jag vet inte vilka datum de var i Sverige. Jag träffade dem. Jag vet inte varför de inte var med på festen. De ville åka hem. De var emot att Sekretess skulle stanna kvar. Jag vet det eftersom de tog ett snack med mig. Jag vet inte vad de sa, de var bara emot det. Snacket var när Sekretess ville stanna kvar. Hon var på semester och ville vara kvar. Jag hörde snacket. De lät henne

stanna för hon ville det. Hon fick bestämma det själv. Alla var emot det. Vi kunde inte göra något. Sekretess sa ju att hon skulle ta livet av sig. Jag kan ju inte tvinga/döda henne. Jag gjorde hennes bästa. Jag mådde dåligt och kände mig stressad över att Sekretess ville ta livet av sig. Jag var rädd för att hon skulle göra det. Det var allvar. Hon var arg, grät och skrek. Jag tänkte att om hon säger det, och gör det, då är det mitt ansvar. Vi tog henne inte till psykolog eller läkare. Men till barnmorska, när hon var gravid. Jag hjälpte Sekretess. Hon ville inte ha professionell hjälp.

Det har varit bra när Sekretess bott här i Sverige. Vi började planera resor i framtiden. Jag var jävligt kär i henne. Inget i min vardag ändrades. Jag har varit i skolan, gymmat och varit med henne. Vi har varit ute och promenerat, ätit tillsammans och varit på dejt. Jag har träffat mina kompisar. Jag vet inte om Sekretess har haft kompisar. Hon ville inte ha kompisar. Om dagarna har hon varit med mig, inte i skolan men en gång på gymmet. Hon är inte så ofta med när jag träffar vänner. Hon fick ju göra vad hon ville. Jag frågade alltid om hon ville följa med. I övrigt vet jag inte vad hon haft för sig. Hon sa att hon inte kunde gå i skolan för att hon var gravid. Att hon kunde göra det senare i livet. Man kan ju inte tvinga henne. Hon sa att hon ville vara med barnet. Hon gick inte i skolan när hon var gravid. Hon ville inte.

Sekretess har hörts med sina föräldrar många gånger, hur ofta hon vill och på vilket sätt hon ville. Hon kunde kontakta dem från min telefon, eller mina föräldrars. Jag har flera telefoner. Jag vet inte hur ofta hon hade kontakt med sin familj, många gånger i veckan. Via telefon och de har varit här. De var här när Soc omhändertog Sekretess.

Vi är inte gifta på något sätt. Jag vill inte svara på frågorna om vi haft samlag, om vi haft det flera gånger, om vi haft det mer än en gång eller när jag fick reda på att hon var gravid. Vi har bara gjort det en gång, det var i oktober-november i Sverige när hon blev gravid. Jag vill inte svara på frågan om hur det varit med sovplatser hos oss, om vi sov tillsammans.

Att jag sagt enligt nedan i polisförhör hade med att jag mådde dåligt för att hon var borta och jag grät dag och natt. Vet du hur dåligt jag mådde när mina föräldrar greps? Jag fick inte gå på toa eller dricka vatten. Mitt liv är helt förstört. Jag var ett barn då. De tog min lillebrors dator, hans telefon, min telefon och trosor. Jag vet inte, jag mår dåligt. Jag gör allt för henne och mitt barn. Jag har inte sagt enligt nedan i polisförhör. De har kanske missförstått.

"... Jag kan inte sova, helt ärligt."

"Alltså jag får aldrig sova ifred för att jag tänker mycket på henne liksom. Jag var van med henne att hon satt med mej, vi sov ju med varandra liksom..."

Jag vill inte svara på frågor om preventivmedel, jag vet inte vad det är. Från det att Sekretess flyttade in och att socialen tog henne så pratade mina föräldrar om sex – de var ju emot det. De sa tydligt: ”Ni får inte det”. Sen hände det. Jag minns inte när samtalet ägde rum, innan Sekretess blev gravid kanske. Jag vill inte svara på vad de sa mer. Sekretess var med vid samtalet, och båda mina föräldrar. Jag vet inte om jag och Sekretess pratade med varandra om det efteråt. Det bara hände, en gång. Jag fick reda på det i oktober-november. Jag blev lycklig. Vad ska jag annars känna? Det var ju inte planerat. Jag vet inte vad Sekretess tyckte. Vi pratade jo. Hon ville ju stanna kvar i Sverige för barnets bästa. Jag vill inte svara på om, innan vi fick veta att hon var gravid, hade pratat om att skaffa barn i framtiden. Jag är troende muslim ibland, ibland inte. På Ramadan får jag presenter, jag fastar ibland men det var mer när jag var barn. Jag fastar idag om jag känner för det. Det är inte som förut, det är 2022. Jag vill inte svara på hur jag gör. Jag vet inte vad islams syn på sex före äktenskapet är. Jag är svensk. Jag är rom, men jag är ju född i Sverige. Jag lyssnar på romska låtar. Jag vet inte vad synen på sex före äktenskap inom den romska kulturen/samhället är. Synen på att bo tillsammans med någon man inte är gift men har en kärleksrelation till, inom den romska kulturen är ingenting. Det är inte värsta grejen för mig. Jag har haft flickvänner tidigare så.

Jag minns inte om jag till polisen sa att Sekretess blev gravid under hösten. Det står ju så enligt nedan, men jag var rädd att hon skulle bli hemskickad. Hon sa att jag skulle säga så. Jag gör det hon säger. Hon bestämmer inte över mig. Sekretess var ju rädd för att bli hemskickad. Jag tänkte inte så mycket på det. Sekretess fyllde 15 år i somras ja. Jag vill inte svara på när jag fick veta hennes ålder.

”FL: ... hur träffa du henne?”

MÄ: Vi åkte utomlands och träffades där sen kom jag tillbaka till tillbaka till Sverige, hon ringde mej och sa att ja hon att hon var gravid då borta och sen kom hon hi...”

Jag tänkte efter förlovningen i Serbien att vi skulle vara lyckligt kära. Vi hade inga tankar på att vi bodde på olika platser och när vi skulle ses igen. Vi hade tankar om att gifta oss om 10-20 år kanske. Sekretess idéer om att bo i Sverige tyckte jag var bra. Jag var med på det. Jag kände mig inte tvingad.

Om vi inte hade haft festerna så hade det inte varit någon skillnad på vår relation. Jag fick inte vara med på förlossningen. Jag mådde skit. Det känns ok att sitta här idag.

Jag är född i Sverige och har inte bott någon annanstans. Jag går i svensk skola och jag ska utbilda mig till lastbilmekaniker. Min uppväxt har varit svensk. Jag identifierar mig som svensk. Jag har haft många flickvänner innan. Det har varit mest med svenska tjejer. Mina

föräldrar har inte haft synpunkter på det. Under min uppväxt har inte islam haft någon speciell betydelse.

Mina föräldrar såg att jag och Sekretess älskade varandra, men de var tydliga med att vi inte skulle ha samlag.

Jag vill inte svara på frågan varför det inte hände fler gånger än en att jag och Sekretess hade sex. Jag vill inte svara på om jag haft sex i mina tidigare relationer.

Sprinceza Jahiri har berättat i huvudsak följande.

Jag känner mig aggressiv för jag är under stress. Jag är inte utbildad, och är inte så bra på att berätta. Jag vill vara fri, åka till läkare och lära mig saker. Jag vet inte varför jag är här och jag är oerhört stressad. Jag vill bara bli fri, komma till läkare och bli frisk för jag är sjuk. Jag har svårt att sova och kan inte äta. Det Naser berättar stämmer.

Jag har glömt allting. Jag vet inte ens varför jag är här. Jag mår inte bra, jag är helt darrig. Jag har legat på sjukhuset i tre dagar. Ja, jag har glömt bort sedan dess. Jag minns inte när Afrim och Sekretess inledde en relation, fråga Naser. Jag vet inget om festen i Serbien. Jag minns inte att jag var där. Jag kände inte igen någon på filmerna och jag är analfabet. Jag vet ingenting, jag behöver komma till läkare och få vård. Jag kommer inte ens ihåg vad jag nyss sagt. Jag har glömt allting. Jag började glömma sen jag kom från sjukhuset, det är då jag slutade komma ihåg saker.

Kommentar till nedan i polisförhör: Jag har inte sagt så, att de ska gifta sig.

"Hon ombeds berätta med egna ord om misstanken. Suada blev med barn i Serbien. Afrim hälsade på släkt, sin mormor och han och Suada hade ett förhållande. Suada sa att hon ville gifta sig med Afrim annars skulle hon ta livet av sig. I och med att hon blev med barn är det pinsamt att hon är oäkting. Vi gör inte abort utan behåller barnet. Suada ringde till Afrim och sedan åkte hon tillsammans med sina vänner till Stockholm. Afrims familj älskar Suada som sin dotter. Jag tyckte att hon var liten för att åka men hon hade bestämt sig.

Då Sprinceza Jahiri inte har kunnat höras så har de uppgifter hon lämnat under förundersökningen på begäran av åklagaren lästs upp. I förhöret den 18 augusti 2022 som skedde på sjukhuset med Sprinceza Jahiri har polisen som transkriberat lagt till egna tolkningar/översättningar (markerade med rött i förundersökningsprotokollet).

Naser Hallic har berättat i huvudsak följande.

Jag är inte dömd tidigare. Jag har gått i skolan i fyra år. Jag är familjefar. Jag kom till Sverige då Socialtjänsten kallade mig hit. De hade omhändertagit och placerat min dotter. De sa till mig

och min fru att vi måste komma hit. Ifall vi inte inställde oss skulle hennes omhändertagande fortsätta och de skulle placera henne i en annan familj. Vi påbörjade genast resan till Sverige och kom hit.

Min etnicitet är rom. Min religion är islam. Kontakterna mellan vår släkt och familjen Abazi har vi haft i drygt 50 år. Vi lärde känna varandra när de besökt oss i Serbien. Jag minns inte exakt hur många gånger. Det blev känt för mig att Sekretess och Afrim hade en relation när Sekretess berättade det för mig i Serbien, men jag vet inte exakt tidpunkt. Afrim var inte i Serbien då. Jag vet inte varför familjen Abazi åkte till Serbien i juni 2021 men Sadijas mor var sjuk. De har åkt till Serbien flera gånger av olika skäl.

Festen i Serbien var en förlovning och det var i enlighet med romska traditioner. Sekretess berättade för oss att hon var gravid. Det var i Serbien. Afrim var inte där. Jag ville inte riskera något och bara låta det bero. Trots att jag själv är rom kan jag inte så mycket om romsk kultur. Jag är född i Serbien och känner serbiska lagar mer än romska traditioner. Jag ringde en man och en kvinna som ursprungligen kommer från Kosovo. De är väl insatta i vår romska religion. De sa till oss att det är bättre att göra förlovningen på det sättet. För att lösa skamfrågan. Det kan annars vara väldigt skamfullt att vara gravid i en sådan förbindelse. Därför beslutade jag att de skulle förlova sig helt enkelt. Det var även förenligt med Sekretess egen vilja. Det är skamligt om barn föds utan den andre föräldern, om man inte vet vem den andra föräldern är. Det fanns ingen annan utväg än att göra det på det viset, förlovningen.

När jag fick reda på att Sekretess var gravid vill hon begå självmord. Hon ville fly från Serbien till Sverige. Vi kunde ju inte åka till Sverige på grund av corona. Men jag lovade att ta henne till Sverige på besök. Jag fick reda på där vem som var far till barnet. När Afrim skulle behöva komma till Serbien då kom han. När familjen Abazi kom till Serbien var det inte bestämt att de skulle förlova sig. Vi bestämde det när de kom till Serbien. I samband med att Sadijas mor avled. Då satte vi oss ner och kom överens att det var bäst att göra så, som de rått oss till. Det var ju även Sekretess önskan. Afrim var självklart med också. Han ville samma sak. Det var en liten lokal, inget stort. Det var bara min familj som var inbjudna, mina tre bröder och deras familjer. Den organiserades av Sekretess. Jag betalade allting. Jag vet inte hur långt gången Sekretess var under förlovningen. Jag tog henne inte till läkare för jag skämdes. Jag tyckte inte man kunde se på henne att hon var gravid. Jag vet inte när Sekretess och Afrim sågs innan eller efter förlovningen. Förlovningen hos oss romer är enkel. Vid den bestäms när de ska gifta sig. I det här fallet bestämdes att de skulle gifta sig om tre år, när fyller 18 år. Jag menar när de har åldern inne, när de är 18 år helt enkelt. Vi hade bestämt att Sekretess skulle bo kvar hos mig för hon är mitt barn. Men då vi kom till Sverige, på semester, då ville hon inte återvända. Då sa

hon att hon skulle hoppa från båten och dränka sig. Jag var arg då. Jag lämnade henne och åkte hem.

Vi åkte bil till Sverige. Det var jag, min hustru, Bidaim och hans hustru samt Sekretess. Vi åkte så på grund av corona eftersom de inte ville släppa in oss serbier i Sverige. Men i och med att Bidaim och hans fru är svenskar så blev vi insläppta för vi skulle hälsa på dem. Det var som en garanti att vi skulle bo hos dem. Det var tvungna att gå i god för oss, både vid den ungerska och svenska gränsen. Afrim åkte inte med för det fanns inte plats i bilen. Så han var tvungen att ta flyget. Det var inga problem då han är svensk medborgare. Jag var medveten om flygplansbokningarna som fanns. När flygbiljetterna bokades visste jag om att Sekretess var gravid. Jag minns inte exakt hur långt innan det jag hade fått reda på det. Förloppet från det att hon fick reda på att hon var gravid till att vi planerade förlovningen var 15-20 dagar ungefär, två-tre veckor. Semesterresan till Sverige bestämdes för att jag hade lovat Sekretess att åka. Jag visste att hon var gravid då. Jag ordnade firman som filmade förlovningen i Serbien. Det var firman som bestämde vad som skulle synas på sidfötterna. Att det på filmerna från den 19 juni är en bild på Sekretess med texten "farväl/avsked" handlade ju om att skammen måste tas bort från andra människor. Det blir som vi då tar avsked. Att hon går iväg till någon annan fast egentligen gör hon inte det, det var för skens skull. Därför planerade vi så att det skulle se ut som att nu åker hon iväg. Det skulle inte se ut som att hon gifte sig. På våra bröllop är det 150-200 gäster som minst. Bruden är klädd i vitt i bröllopsklänning. Alla andra gäster, kvinnliga gäster de är ju klädda i helt andra kläder. Det är stor skillnad på förlovning och bröllop. Vi ville ge sken av att hon skulle med och bo hos Afrim. Det var som att hon skulle åka iväg med honom. Ni såg henne gå in i minibussen som att följa med honom. Det var därför jag också engagerade fotografen så det skulle komma ut på Youtube så folk fick se detta. Jag ville sken av att hon skulle bo med Afrim. Inte samboskap utan leva tillsammans, trolovade. För med det så blev ju hon trolovad och var tvungen att vänta på Afrim. Och Afrim vänta på henne.

Sadija Abazi har berättat i huvudsak följande.

Jag är född i Serbien. Jag har bott i Sverige i 22 år. Mina fyra barn är födda i Sverige. Vi är muslimska romer. Jag behöver inte svara på frågan om jag praktiserar min religion. Jag och Bidaim var bekanta med Sekretess föräldrar, men det handlar inte om lång tid. Jag minns inte när vi lärde känna varandra. Jag vet inte när Afrim och Sekretess kom i kontakt med varandra. Det är deras ensak och angår inte mig. Jag behöver inte svara på frågan när jag fick veta att Afrim hade en relation med Sekretess. Vi åkte på semester till Serbien 2021. Vi hade inga planer, vi skulle bara semestra. Vi skulle inte träffa Sekretess och hennes föräldrar. Vid den tiden visste jag inte att Afrim och Sekretess hade haft kontakt över telefon. Med tanke på mitt

mående, huvudvärk, så glömmar jag saker. Mitt minne är inte som det ska. Jag minns vissa sekvenser, men inte allt. *Festen i Serbien* var på ungdomarnas bevåg, det var inte vi som ordnat. De ville ordna med fest och så blev det. Det var Afrim och Sekretess som ordnade. Det finns de som ställer upp och hjälper till med inköp. Jag hjälpte till. Jag gjorde det de bad om, snacks och dricka. Det är oväsentligt vilka som var på festen, ni har ju sett allting. Jag är sjuk. Jag ska inte gå in på hur tröttsamt det var med alla förhör. Jag orkar inte förklara. Jag kände inte heller de andra på festen. Brickan med röda kläder i plastfolie var bara normalt. Jag vet inte vad som fanns i. Bröd kanske, som man ska äta. Syftet med festen var att de fallit för varandra och ville ordna med fest. Att Afrim och Sekretess beskrivit det som en förlovningsfest det står jag för så är det. Vad ska jag säga? Jag har inte ordnat festen. Det var inte till mig. Det var inte min förlovning. Det var deras förlovning. Jag visste inte hur gammal Sekretess var då. Jag hade inte några tankar på hur gammal hon var. Jag kan inte svara på frågan om jag tänkte att hon var i samma ålder som Afrim, yngre eller äldre, eftersom jag inte vet. Jag hade inga tankar alls om detta, det är de två som bestämt sig. Det är mina smycken jag klär Sekretess med på filmen. Jag ville att hon skulle blänka och vara vacker. Hon fick låna dem. Sekretess bad om hjälp med dem så jag hjälpte henne. Jag vet inte varför jag hade med smycken till festen. Att ungdomarna trädde ringar på varandras fingrar och att ett rött band klipptes var inte en så stor grej. De satte på ringar och that's it. Jag vet inte om att klippa ett rött band har någon betydelse. Jag vet inte vad det är för läte Sekretess gör i bilen. Hon ville bara göra så, möjligt att hon var glad över något. Jag vet inte vem som pyntat backspeglarna. Jag har ingen aning om filmsekvensen med män runt ett bord som pratar om olika summor och sen utbringar en skål. Det är män som talar sinsemellan. Jag var inte där, jag har inte lyssnat på deras konversation. När Naser och Bidaim tar i hand och pratar innan bilen åker iväg skämtar dem. Det har ingen betydelse alls. Det ser ut som de skämtar. Vad vet jag? Det stämmer inte överens med min tradition. Afrim och Sekretess framtid är deras sak, inte min sak. Självfallet är jag Afrims mor/vårdnadshavare men var och en bestämmer över sitt eget liv.

De åkte bil från Serbien till Sverige. Det gick bra. Det är petitesser och ointressant vilka som åkte med. Jag är analfabet. Det var jag, min man, Sekretess, Sprinceza och Naser. Jag sa inte det till polisen. Tidigt på morgonen rusade polisen in och väckte mig och barnen. Vi blev stressade och barnen skrek. Är det mänskligt att behandla människor så? Jag är sjuk. Jag var stressad och fruktansvärt ledsen. Tanken med att åka bil till Sverige var på grund av corona. Vad är problemet? Serbien är inte med i EU, så det var extra restriktioner på grund av corona. Flygbiljetter fanns till alla, men det gick inte på grund av corona. Som svenskar får vi lov att flyga till Serbien, men inte därifrån till Sverige. Reglerna säger att om du är serb så får du inte lämna landet, du får inte flyga från Serbien till Sverige. Afrim är svensk. Men inte Sekretess,

Sprinceza och Naser. Vad är problemet? Vi åkte med bil, varför skulle vi ta flyget? Jag flög ner och sen åkte jag tillbaka i bil. Tanken med familjen Hallics vistelse i Sverige var att de ville komma på besök. Sekretess blev kvar för hon ville stanna. Sekretess har ju redan berättat. Det var hon som bestämde sig för det och gjorde det. Jag vet inte hur jag kände över det, jag vill inte svara mer. Jag har inget svar på frågan om Sekretess uttryckte att hon skulle ta livet av sig om hon inte fick stanna.

Festen i Sverige handlade inte om en fest. Det är mitt hem, mitt vardagsrum. Det var ingen fest. Det man såg det kom från tv:n, det var musik. Man vill vara fin, vad är problemet? Exempelvis om man åker in till stan klär man sig fint. Man kan göra det hemma. Vi har inte kallat på några gäster utifrån, det var mina barn och Bidaims bror med barn. Sekretess tog på sig samma kläder på festen i Sverige som hon hade haft i Serbien för att hon ville vara fin. Det är hon som bestämmer vad hon ska ha på sig. Kläderna kom till Sverige. Jag vet inte om de var med i bilen. Jag vet inte vad som var tänkt/bestämt på festen angående om Sekretess skulle stanna i Sverige. Sekretess föräldrar var inte på festen. De hade åkt hem. Sekretess var kvar för hon ville stanna. Vi pratade med henne. Vi försökte övertala henne att inte stanna. Men jag kunde inte göra något. Hon ville vara kvar. Jag kunde inte slänga ut henne. Jag vill inte svara på frågor om Sekretess bodde hos oss. Jag vet inte hur Naser och Sprinceza tänker, jag vet inte varför de åkte hem så nära inpå. De sa inget om varför de lämnade.

Det fanns flera påsar hos oss, inte bara den blåa påsen. Ni har redan sett vad som fanns i den blåa påsen. Tack till polisen som hittade Sekretess pass. Jag visste inte att passet låg i min väska. Jag kommer inte ihåg om mobilfodralet tillhör mig. Jag kan inte komma ihåg allt. Jag var med Sekretess till barnmorskan. När hennes mage växte. Jag minns inte när jag fick reda på att Sekretess väntade barn. Jag är hemma och sjukskriven. Jag gick på SFI när jag kom till Sverige och även på praktik. Min man jobbar, barnen går i skolan och jag är hemma. Sekretess hade kontakt med sina föräldrar så klart. Jag vet inte hur mycket. Hon ringde sina föräldrar när hon kände för det. Vi har många telefoner. Jag vill inte svara på om jag haft kontakt med hennes föräldrar under det här året.

Fullmakten var avsedd för Sekretess, ämnad för Soc. Soc sa att den var ogiltig. Jag har visat den för Soc. Deras förklaring var att den är ogiltig då Serbien inte är med i EU. De sa det i samband med att Soc hämtade Sekretess. Det var Sekretess pappa som skickade den med posten.

Romerna är många, de är utspridda över hela världen. De har olika bakgrund. Varje hem gör som de vill när man gifter sig. De har sina regler. Det har inget med romerna eller religion att

göra. I min släkt/familj så är det så att om två ungdomar bestämmer sig för att leva tillsammans då berättar de för sina föräldrar och de förlovar sig. Men förlovningen i sig innebär inte att det direkt blir bröllop. Man väntar tills barnen blir kanske 20 år. Vi har respekterat alla lagar och regler. Alla mina barn är födda i Sverige, är svenska och lever och andas som svenskar. Om två vuxna personer ska gifta sig i min släkt då går man till kommunen, man skriver under och får ett papper på att man är gift. Då är man gift. Sambo finns inte bara i Sverige, det finns i hela Europa. Det är ok inom vår familj, tradition, att vara sambo utan att vara gift. Jag vill inte svara på frågor om sexuellt umgänge utom äktenskap. Utöver att gå till kommunen så är det upp till var och en hur man firar. I min familj, gör var och en som de vill. De som vill klä upp sig gör det. Det handlar inte om någon bröllopsfest på filmerna, utan att man har trolovats, att man älskar varandra. De trolovade sig och ger varandra ordet att inte hitta någon annan.

Trolovningen har ingen betydelse för mig. Men det gör det för dem. För de har lovat varandra kärlek. Jag kan inte svara på hur man gör om man vill bryta en trolovning, det är hypoteser. Jag kan lova en sak, jag kommer aldrig skilja mig från min man. Jag vet inte hur folk gör. Jag vet inte vilka som skiljt sig, eller separerat. Det är ointressant. Jag vet inte hur man går tillväga. Jag har redan förklarat, man anses vara gift när man går till kommunen. Vissa går även till imamen och då anses man vara gift på muslimskt sett. Jag har inte sagt till någon myndighetsrepresentant att Sekretess och Afrim är gifta med varandra. De från Soc har förvrängt saker och ting. Det är bra att jag kan förklara vad jag sa och menade. Jag sa: "De är inte gifta, men om de gifter sig kan de gå till imamen/moskén och även till kommunen". Det var ett brutalt mottagande av Soc. De har lurat mig, oss in i en fälla. Det var flera personer där. Sekretess var höggravid. De drog i henne och ställde tusen frågor i tre timmar. Varför betedde de sig så? Jag visade bilder. Sekretess hade romska traditionella (shalvare) gula/guldiga/svarta kläder. Det visade jag för Socialtjänsten. Hon blev ju omhändertagen med tvång. Jag var ledsen. Jag är sjuk. Jag hade inga konstiga tankar med att visa bilderna. Jag ville bara visa att hon har ett bra liv. Jag ville inte att de skulle omhänderta henne och flytta henne till en annan familj. Jag sa inte till dem att Sekretess och Afrim var gifta, de ljuger. Det finns inget papper på att jag sa att de gifte sig hemma hos oss. Jag vet inte när jag märkte att Sekretess mage växte. Jag är analfabet. Jag kände som en vanlig människa. Jag kände ingenting när jag såg att hennes mage växte. Att de var sexuellt aktiva är deras ensak. Det är klart att jag blev chockad över att hon var gravid men vad skulle jag göra? Jag har pratat med dem innan hon blev gravid. Jag har sagt att man ska vänta med att få barn, men det är en intim fråga. Man kan inte lägga sig i någons intimitet. Jag kan inte lägga mig i deras saker. Jag kan inte svara på hur svenskarna gör i Sverige. Det finns många flickor som blir gravida och lämnar ifrån sig barnen. Barnen blir oäktingar. Här behöll de barnet och barnet är då inte oäkting. Jag är ointresserad av hur folk

gör. Jag är intresserad av min familj. Jag vill inte svara. Jag har huvudvärk. De är inte gifta. Var är pappret där de skriver under att de är gifta? Jag förstår inte vad du menar att barnet inte är oäkting. Jag vägrar svara. Ställ inte sexuella frågor. Jag vägrar svara.

Min kommentar till nedan i polisförhör är att så är det nog. Vad ska jag göra åt saken? Vad kan jag göra?

"Har du pratat med Afrim om samlag?"

Nej, jag har inget med det att göra.

Vad har du gjort för att dom inte ska ha en sexuell relation?

Jag har sagt till dom att inte ha det men jag kan inte vakta dom hela tiden. Alla får ha samlag, jag kan inte lägga mig i det."

Jag sov i mitt rum. De kunde sova var som helst. Jag vet inte om Afrim och Sekretess sov tillsammans. Afrim har eget rum. Sekretess har eget rum. Sekretess sov på olika platser. Jag vill inte svara på frågan om det förekom att Sekretess och Afrim sov tillsammans.

Jag och Bidaim gick till kommunen och gifte oss. Vi skrev på papper. Jag är troende muslim, även Bidaim. Om vi inte gått till imamen hade vi känt oss dåliga. Afrim vet själv om han haft flickvänner. Det är upp till honom. Jag och Bidaim har inte haft synpunkter på det. Det är hans kärlek och hans liv.

När man gifter sig då skickar man ju inbjudningskort och det blir många gäster. Festen i Sverige då var det ungdomarna som sa till hur det ska vara. För att bekräfta sin kärlek. Det är dem som arrangerar. Tårtan där det står "Grattis till förlovningen" var Sekretess och Afrim som ordnade. Det var inget vi blandade oss i. Det har inte någon betydelse för min familj om vi hade den festen eller inte. Jag vet inte vilka personerna på festen är. Det bor ju många människor i den här trakten. Det kommer människor in och ut och jag känner inte dessa människor.

Afrim var 16 år då. Han gick i skolan och bodde med oss. Det var ju upp till honom om han skulle fortsätta gå i skolan och bo med oss. Det var någon slags trolovning. Att de skulle bestämma längre fram om de ville gifta sig. Det var planerat att Sekretess skulle bo kvar i Serbien under deras förlovning. Hon skulle komma senare när hon var 17. Men hon valde själv att komma. Det var upp till dem hur kontakten mellan dem skulle se ut. Om Afrim eller Sekretess skulle vilja avbryta den bestämmer de själva.

Vi sa till Sekretess att åka hem, men hon ville inte återvända. Vi ville inte kasta ut henne på gatan. Hon ville vara med Afrim. Jag kunde inte döda henne.

Sekretess och Afrim har inte varit hos en imam, kommun eller myndighet. De har ju inte åldern. De är inte gifta, varken enligt muslimsk eller romsk kultur. Vi har delat ansvar hemma. Bidaim arbetar. Afrim hjälper till hemma. Alla hjälper till hemma.

Om Sekretess och Afrim skulle vilja gifta sig i framtiden så ska de göra som jag och min man. Vi kan ha fest om de vill. Bara tårtan är jättestor. Det är mycket folk, stora bord och mycket dans. Vi bjuder hela vår släkt som bor på olika ställen i världen. Det är viktigt för mig och min familj att det går till på det sättet om de vill gifta sig.

Jag visste inte att Sekretess var under 18 år. Jag sökte inte information. Jag frågade inte heller henne eller hennes föräldrar. Hos barnmorskan var det Sekretess som pratade. Jag vet inte om jag hörde vad hon sa.

Jag vet inte om Sekretess hjälpte till hemma i huset. Hon hade frihet att göra vad hon ville. Det är normalt att gå i skolan. Men jag har inte sagt att Sekretess ska gå i skolan. Hon får bestämma själv. Hon kunde gå till skolan. Vad spelar det för roll? Hon ska gå i skolan. Hon gick inte i skolan, hon födde barn. Jag vet inte varför hon inte gick i skolan innan dess. Vi frågade ju henne och så svarade hon att hon inte ville just nu.

Det var inte min avsikt att jag skulle säga att Fatima inte är en oäkting. Jag vet inte vad det betyder. Det är inte ett skällsord. Fatima är född utanför äktenskapet.

Bidaim Abazi har berättat i huvudsak följande.

Jag är född i Kosovo. Vi har fyra barn. Vi bor i villa och jag jobbar som truckförare. Jag och Sadija är gifta sedan ungefär 20 år. Vi gifte oss i Sverige. Vi är muslimska romer. Jag är troende, som vanliga människor. Jag ber fem gånger om dagen. Vi fick kontakt med familjen Hallic på semestern i juni – juli 2021. Sadijas familj känner deras familj. Det var första gången vi kom i kontakt med dem. Jag vet inte när Afrim och Sekretess kom i kontakt med varandra. I *Serbien* gjorde Sekretess den här *festen* och vi åkte dit och hälsade på bara. Jag var där, jag stannade inte länge, två-tre timmar sen gick jag. Naser bjöd mig på festen. Det var hans dotter som hade anordnat den. Jag var totalt ointresserad av vad det var för fest. Det var Sekretess som hade ordnat festen, det var hennes grej. Jag var där, men mina tankar var någon annanstans. Jag ville bara åka till sjukhuset då Sadijas mamma var sjuk. Jag, Sadija och Afrim var på festen. Vi var där lika länge. Jag minns inte hur många gånger vi var på fest i *Serbien*. Det var två gånger ja. Jag har ingen aning vilka andra som var på festen. Det var min första resa till *Serbien*. Jag hjälpte till att bära in grejer till festen, men jag vet inte innehållet. Det var inte från oss, Sekretess hade köpt väldigt mycket själv. Det fanns många presenter, men jag vet inte

vem som hade köpt dem. Jag vet inte vad det med bricka och cellofan var för något. Det var Sadijas smycken som Sekretess hade. När jag kom till festen visste jag inte att Sekretess och Afrim hade en relation. Jag har inte sett tårtan. Jag, Naser och några andra män satt bara och pratade. Jag har ingen aning om vad vi pratade om. Det var lite skämt och folk var fulla också. Jag har inte hört något om ”gifta sig”. Det var inte bara jag där, det var barn och folk skrek. Jag vet inte något om ”11 pojkar”. Diskussionen om pengar och summor var bara skoj, jag vet inte. Mina tankar var på Sadijas mamma bara. Jag kommer inte ihåg att jag drack ur glaset. Jag vet inte varför glaset skickades runt, det är första gången jag ser det. Jag var inte full, jag dricker inte alkohol. Jag har ingen aning om det när Sekretess leds ut med slöja över huvudet, klädd som en brud och gör ett läte. Jag vet inte om de skojar eller så. Jag hörde inget, jag har ingen aning. Jag tänkte att hon får göra så. Jag brydde mig inte, jag ville bara hem och till sjukhuset. Jag bad som alla andra. Jag gjorde bara samma sak. Jag vet inte varför. Jag har ingen aning om det som sades när jag och Naser skakade hand. Jag fattade ingenting. Jag frågade inte vad Naser menade. Det var ointressant. Jag stod min svärmor nära, självklart. Hon var som min mamma. Det var första gången jag hälsade på henne ja. Sadija hälsade på henne. Jag jobbade och ville ta hand om min familj. Jag känner inte igen frasen som sägs när jag och Naser skakar hand. Det Afrim och Sekretess gjort, det är mellan de två. Det är deras problem. För mig var det väsentliga att hälsa på min svärmor. Jag vet ingenting. Jag var ointresserad. Jag var där som gäst, jag var där en stund sen gick jag. Jag åkte till Sverige med bil. Det var coronatider och när jag skulle flyga fick inte Naser flyga. Inte jag och min fru heller på grund av att vi inte gjort PCR-test. Jag var tvungen att åka hem fort då jag skulle vara på jobbet. Vi åkte med Nasers bil. Det var jag, min fru, Sekretess, Naser och Sadija. Med största sannolikhet lämnade vi Serbien den 22 juni 2021. Det tar tid att få resultat på test. Afrim var kvar med sin mormor. Afrim tog flyget några dagar senare. Tanken med att familjen Hallic skulle åka till Sverige var att de ville hälsa på, semester. De stannade i två-tre dagar, men det fick ju de bestämma. Det var inte bestämt något innan. Sen ville inte Sekretess åka hem. Hon började tjafsa med sin pappa. Naser blev lite arg, men lät henne stanna. Jag tyckte inte det var bra. Jag sa själv att hon skulle åka hem. Hon sa att hon skulle ta livet av sig, började gråta samt sa att hon skulle hoppa från båten. Vi pratade med henne. Jag kunde inte göra något. Vi tog henne inte till akut psyk. Hon mådde bättre sen, men hon ville inte åka hem. Vi försökte hjälpa henne, jag sa att hon måste åka med sin pappa. Men hon ville inte det. Jag kunde inte göra något. Jag kunde inte tvinga henne. Det blev så, hennes pappa åkte hem. Jag hade ingen aning om hur länge hon skulle vara kvar. Jag mådde inte bra heller, jag ville att hon skulle åka hem. Hon älskade Afrim. Afrim började också gråta. Det är mycket möjligt, att jag förstod att de hade en relation då ja. Jag vet inte om det var

första gången Sekretess och Afrim träffades i Serbien. Jag har ingen aning om Afrim varit i Serbien, men han var där nere för hans mormor var sjuk. Hon hade varit sjuk länge.

Bokningarna till flygresorna hjälpte min bror mig med för jag vet inte hur man bokar biljetter. Familjen Hallic var inbokade på samma flyg som oss till Sverige för de skulle komma på semester till oss. Jag vet inte om det var jag som såg till att deras biljetter bokades. Min bror känner inte familjen Hallic.

Jag har inte för polisen berättat att vi alla åkte bil till Hallsberg. Jag väntade till förhandlingen med att berätta. Jag är mest på jobbet. Sekretess berättade till barnmorskan att jag hämtade henne i Stockholm. Men nu berättar jag att vi åkte med bil. Jag har inte hämtat henne i Stockholm. Sekretess sa så. Jag sa samma sak. Sekretess var rädd för att bli hemskickad. Vi hade inte kommit överens om att berätta så här för polisen. Det är riktigt att jag under åtta polisförhör aldrig sagt att vi åkte bil. Jag har aldrig haft problem med polisen och mina barn blev rädda. Man vet inte vad man ska säga. Jag var stressad och rädd. Sekretess blev kvar, hon älskade Afrim. Jag kunde inte slänga ut henne ur huset.

Vad gäller *festen i Sverige* så är varje dag så här festlig. Det var inget särskilt denna dag. Mina två bröder och deras barn var där. När vi vill ha kul klär vi oss och dansar. Afrim hade kostym och vit skjorta, men även idag är han finklädd. Afrim har alltid varit finklädd. Jag kan inte förbjuda honom. Även min andra son brukar vara fint klädd. Jag kan inte bestämma vad Sekretess ska ha på sig. Det var inget konstigt med hennes klädsel. Jag reagerade inte på att hon hade samma kläder som på festen i Serbien. Jag har ingen aning, jag bryr mig inte om hur kläderna kom till vårt hem. Vi hade ju kläder i bagaget. Det är ju Sekretess som lagt sina kläder i bagageluckan. Jag är totalt ointresserad över hur folk klär sig. Naser och Sprinceza var inte där. De åkte några dagar tidigare. Jag vet inte om Sekretess ringde Naser. Naser var hos mig i två dagar, sen åkte han hem. Naser var inte med och dansade och hade kul. Jag vet inte när Naser åkte. En natt sov de över, sen åkte de hem. Mina bröder bara kom till festen. Det var ingen tårta, det var bullar. Vi köpte dem. Ballongbågen hade Sekretess och Afrim ordnat. Jag vet inte varför. Vi sa alla, även fruarna, att Sekretess inte kunde stanna. Jag vet inte varför det var fest, det var de som ordnade. Jag deltog ja, men jag gillar musik. Vi firade inte att Sekretess skulle stanna, vi skulle bara ha lite roligt. Jag har ingen aning varför Sekretess matar folk. Jag vet inte om det är kopplat till någon tradition inom vår kultur. Hon matade dem, de åt, vad ska jag göra åt det?

Vi ville hjälpa Sekretess när hon blev kvar, ta henne till läkare när hon inte mådde bra. De ville dock inte hjälpa henne för hon hade inga fyra sista siffror. Vi ringde till läkaren, men de ville

inte ta emot henne. Det var efter att Naser och Sprinceza hade åkt. Vi pratade inte med Migrationsverket. Sekretess var rädd för att bli hemskickad. Jag blev orolig när hon hotade att ta sitt liv och inte mårde bra. Sekretess blev ju bättre och bättre. Vad gäller skola så var det samma sak, hon saknade sista fyra siffror. Vi ville hon skulle gå i skolan. Vi kunde inte hitta hennes pass. Jag vet inte varför det var ett problem, men när man anmäler sig till myndighet behövs id-handling. Vi pratade inte med Serbiska ambassaden. Planen för Sekretess var att kämpa för henne, för mina barn. Jag tänkte att passet måste ordna sig på något sätt, när hon fyller 18 år ska det gå ännu bättre. Vi hade inte väntat till hon fyllde 18 år. Största problemet var ju passet. Vi har inte vidtagit några stora åtgärder, men när hon behövde uppsöka läkare så gjorde vi det.

Sekretess har soflat mycket den tiden hon bott hos oss. Det var vi som städade och fixade. Vi lät henne soffa, hon behövde inte hjälpa till. Hon ville det ibland, men vi gjorde det mesta. Jag har betalat för henne under tiden hon bott hos oss. Jag behövde inte få pengar från Sekretess familj i Serbien. Jag klarade mig. Hade jag behövt hade jag ringt dem. Det är rimligt att de betalar men jag behövde inte. Jag har självfallet haft kontakt med Naser under tiden Sekretess bott hos oss. Vi pratade i min hustrus telefon. Sekretess ville inte ha en egen telefon. Hon behövde inte det, det fanns massa telefoner. Det är omöjligt att veta hur ofta Sekretess hade kontakt med sin familj. Jag jobbar mellan kl. 05.00-19.00 så jag har ingen möjlighet att ringa. Men jag pratade självfallet med Naser. Vi pratade inte i timtal, utan fyra-fem minuter. Vi pratade inte heller hela tiden om Sekretess. Vi kämpade och vi kämpar än idag för att hon ska ha det bra. Hon har det bra, allt är bra. Det har aldrig varit tal om att hon ska stanna här. Jag ville att hon skulle åka hem, men hon gjorde inte det. Hon är kvar och man får göra det bästa av situationen. Jag vet inte vad Naser tyckte om att jag ville att hon skulle åka hem. Han sa bara bra saker. Hon hotade med att ta livet av sig. Vi var jätterädda att hon skulle göra det. Hon älskar Afrim säger hon. Vad kan jag göra? Ingenting. Jag vet inte om Sekretess hade några vänner. Hon tittade på tv och lärde sig språket genom tv. Jag vet inte, jag bor ju nästan på jobbet.

När Soc hämtade Sekretess så ringde jag Naser. Jag sa att Soc krävde fullmakt och där ska det stå att hon har rätt att vara hos oss. Naser ordnade det och skickade den. Vi gick till soc med fullmakten och Sc sa att vi skulle vänta två dagar. Efter två dagar sa de att fullmakten inte gälldes för att Serbien inte är med i EU. Jag ville göra allt rätt och frågade dem vad jag skulle göra. De svarade att hennes föräldrar måste komma hit. Det var först efter att Soc bad om den som den upprättades. Det har tidigare funnits en sådan fullmakt, men den försvann.

Jag känner till min tradition, islam, jag följer den. Vi går till moskén där vi gifter oss. Självfallet går vi efteråt till kommunen och gifter oss borgerligt. Vi bor i Sverige och vi håller oss till svenska lagar och regler. Det första är det väsentligaste av allt, först moskén och sen kommunen. Det är viktigt att man är 18 år. Man måste gifta sig på båda sätten. Det är bevis på att man är gifta. Kvinnan och mannen bestämmer. Det finns folk som väljer att bara gå till moskén, eller bara kommunen, men jag berättar hur jag och min fru gjorde. Man är gift om man går till kommunen och gifter sig, men man går till moskén och sen bjuder man 500 gäster om man har pengar och har en stor fest. De är pojkvän och flickvän, de är inte gifta. Men när de fyller 18 år får de bestämma själva om de vill gifta sig borgerligt. De är inte gifta på något annat vis. Det är inte vi som har bestämt. Det är de två som vill vara tillsammans. Mitt ansvar är att hjälpa dem, att finnas där. Det andra är de två som bestämmer. Att ha sex innan man är gift är deras ensak. Jag kan inte lägga mig i privata saker. När jag och min hustru märkte att Sekretess mage växte förstod vi att hon var gravid och vi tog henne till barnmorskan som konstaterade att hon var gravid. Vad ska jag tänka om det? Jag blev chockad när jag hörde det. Jag vet inte om jag hade förstått att de hade sex med varandra. Jag vet inte om jag hade tänkt på det.

Jag pratade med dem ofta, att vänta tills de blir mogna, fyller 18 år. De är fortfarande barn. Vänta med att skaffa barn. Jag har sagt att man ska vänta med det. Det jag kunde prata om gjorde jag. Jag kan inte blanda mig i allt. Jag var ju ofta på jobbet. Jag kan inte lägga mig mellan dem och säga att de inte ska göra något. Vi har ju pratat om att inte skaffa barn. Jag vet inget om preventivmedel. Var och en sover där den vill. Vi har ju sängar, ibland lägger man sig i vardagsrummet och vilar. Jag kommer hem kl. 01.00-02.00 och är trött. Jag går och lägger mig på min plats bara. Jag kontrollerar inte var alla lagt sig. Är det upptaget går jag ner till källaren, där det finns ledig plats. Jag har inte sett Afrim och Sekretess sova tillsammans. Vi har ju många sängar, fem-fyra sängar och sju rum. Jag lägger mig bredvid min fru. När jag kommer hem sent, kanske barnen lägger sig bredvid sin mamma. Då lägger jag mig i vardagsrummet kanske.

Jag vet ingenting vad gäller min syn på att ha sex med någon man inte är gift med. Vi lever 2022. Det rör inte mig i ryggen hur folk gör. Afrim har haft kanske 10-15 flickvänner före Sekretess. De har inte sovit hos oss. Afrim gör vad han vill, jag kan inte följa efter honom. Jag jobbar. Jag är totalt ointresserad om han sovit hos någon av hans flickvänner. Självfallet gör jag allt för mitt barn, min son, men jag kan inte följa alla hans steg. Jag har inte träffat de andra flickvännerna. Jag vet inte hur de har träffats. Jag vet inte om det är tjejer som bott i Sverige. Jag bara gissar att det är 10-15 stycken. Kanske han hade fler eller färre. Vi för inte sådana

samtal där Afrim berättar om de här tjejkerna. Jag frågar inte min son om sådana saker. Mitt ansvar är mat på bordet och se till att han mår bra. Det är hans privatsak.

Det var inte en stor sak när Afrim träffade Sekretess. Det var inget märkvärdigt. Jag har inte sagt att de ska vara tillsammans. När vi kom hem från Serbien sades hur gammal Sekretess var. När hon kom till Sverige sa hon hur gammal hon är. Naser har inte tagit hit henne för att hon ska bo med Afrim utan för hon skulle hälsa på. Sen när hon bodde här och ville ta livet av sig, det är en annan femma. Jag har ingen aning om vad det finns för regler för när man får ha sex i Sverige. Jag vet inte, jag har ingen aning. Jag vet att jag sett unga svenska flickor och pojkar som var ute, 12-13 år, jag vet inte.

Ulrika Malmberg har berättat i huvudsak följande.

Jag hade kontakt med häktet där Sprinceza befann sig. Vi hade bokat in datum för förhör med advokat Magnusson. Då fick jag information från häktet att Sprinceza var på sjukhus. Hon var i dåligt skick. Jag informerade advokat Magnusson om detta som tyckte att vi skulle göra ett försök. Det var bättre att göra ett försök än att inte genomföra det alls. Han skulle vara med på förhöret och avbryta om hon var i så dåligt skick att det inte gick att genomföra. Sprinceza var på psykiatriska avdelningen, liggandes i en säng och skakade. Vi har under hela förundersökningen spelat in alla förhör. Vi hade tolk på telefon. Vi försökte spela in förhöret och samtidigt ha en tolk närvarande på telefonen. Vi hjälptes åt allihop. Sprinceza pratade. Vi fick påminna henne flera gånger, då tolken sa att Sprinceza blandade romani och serbiska. Vi fick påminna henne om att hon skulle prata serbiska.

När vi kom in uppfattade jag att Sprinceza skakade väldigt mycket. Men under förhörets gång så lugnade hon sig och skakade inte lika mycket och kändes mer närvarande under förhörets gång. Det var viss problematik med tolkningen eftersom Sprinceza pratade väldigt svagt och tyst. Tolken påpekade flera gånger att hon inte hörde vad som sades. Vi försökte be Sprinceza tala högre. Jag försökte hålla telefonen närmare så tolken skulle höra och även så att Sprinceza skulle höra tolken. Jag uppfattade det som att Sprinceza gjorde sig förstådd. Vi visade bilder. Hon tittade på bilderna och hon svarade på frågorna. Jag uppfattade Sprincezas svar som adekvata. Det var inte någon gång som advokat Magnusson sa att vi skulle avbryta förhöret för att det inte gick att genomföra. Vissa tillfällen fungerade inte tekniken, så förhörssituationen var inte optimal. Tolken sa flera gånger "Det går inte", "Hon blandar romani serbiska" och "Hon pratar väldigt tyst". Ibland översatte nog inte tolken, för då sa tolken saker till oss på svenska medan Sprinceza fortfarande pratade. Transkriberingen är ju genomlyssnad. Alla transkriberade förhör genom lyssnas av oss. Vi lyssnar på ljudfilen och tittar på vad som är

nedskrivet. Sen rättas det av oss utredare, man gör en dubbelkoll. När det rättas av oss, då sitter man med hörlurar och hör lite mer exakt vad som sägs, mot vad kanske tolken hör vid tillfället.

Faridah Lovrencic har berättat i huvudsak följande.

Jag arbetar som operativ handläggare på socialtjänsten. Jag känner Sadija sedan tidigare. Hon har arbetat på arbetsmarknadsenheten och var jätteduktig.

Jag hämtade Sadija och följde henne till rummet. Jag pratade med henne, på svenska. Jag pratade inte med Sekretess för hon pratade inte svenska. Jag var mest där för att lugna. Vi pratade först om allt möjligt. Sen vet jag att Sekretess hela tiden sa att hon ville vara med sin man. Eftersom hon är ung frågade jag: ”Din man, menar du din pojkvän?”. Då berättade Sadija och Sekretess, genom tolk, att de var gifta.

Sekretess mådde inte bra, det var oro, ont i magen och så. Jag ville lugna henne. Jag ställde frågan om de var gifta eftersom Sekretess sa ”min man”. Då berättade både Sadija och Sekretess att de var gifta. Och jag fick se fina bilder på mobilen när de gifte sig. Jag såg Sadija och andra personer. Bilderna på mobilen var på fyra personer varav en var Sadija. Sekretess var med på bilden. Det var festkläder, dvs. fina kläder som kostym och långklänningar med paljetter. Jag frågade var bilderna var tagna och fick till svar att det var hemma hos Sadija. Bilderna visades när vi pratade om man var gift eller inte. Det var ju fina bilder och man var väl stolt. Man visar en bild för att man var stolt. Bilderna var i samband med bröllop. Sadija sa det. Sekretess sa inte det, hon hade ont och var ledsen. Det var inte en svensk bröllopsklänning. Jag sa att jag tyckte att hon var för ung att gifta sig när man är 14 år. Men det är ju den kulturen. Vi pratade inte mer om det. Jag vet ju att romska kulturen är så. Sadija sa att hon hade lovat Sekretess föräldrar att ta hand om Sekretess. Det är riktigt att jag i polisförhör har sagt att jag förklarade att de inte fick gifta sig när hon var 14 år, men att de sa att det var enligt deras tradition som romer. Sekretess var höggravid, men jag tror inte vi pratade så mycket om det. Hon hade ont och jag tyckte mest synd om henne. Jag och Sadija kanske pratade om det. Sekretess ville bara vara med sin man. Jag förklarade, med hjälp av tolk och en tjej som pratade samma språk, att man är för ung. Sekretess sa ”Ändra lagen”. Jag sa det kan inte vi på Socialtjänsten göra. Vi hade en telefontolk. Det fanns inte utrymme för att jag skulle ha missförstått att de var gifta.

Jag vet inte om Sekretess förstår skillnaden på orden pojkvän och man. Det är riktigt att hon i polisförhör sa att Sekretess ej förstod, men att Emina tolkade och att vi hade tolk på telefon. Sekretess förstår ju inte svenska. Om tolkarna tolkat rätt/fel vet ju inte jag. Det kan stämma att det var Sadija som sa att de var gifta, alltså inte Sekretess. Jag visste inte att pojkvän och man

är samma ord på romani. Jag kan inte språket. I samtalet med Sadija frågade jag om de var gifta varpå Sadija sa ”Ja ja” och visade bilderna.

Rebecca Ehn har berättat i huvudsak följande.

Jag jobbar på socialtjänsten som utredare. Vi fick en orosanmälan om barnäktenskapsbrott som jag blev handläggare för. Jag har träffat Afrim i utredningssamtal. Vi har pratat om hans situation. Han har berättat att Sekretess är hans flickvän, att de har en kärleksfull relation och att han ska få barn med henne. Han berättade att han träffade henne i Serbien och att hon blev gravid där, men han sa inte när. Vi har utrett om det är han själv eller någon annat som velat det här. Och där har Afrim sagt att det är han själv som vill det, han vill vara tillsammans med sin flickvän och de har skaffat barn för att de själva vill det. Det är riktigt att Afrim sagt enligt nedan och jag uppfattade det som att de ville ha barn, och att det inte är ett misstag att de vill ha/få barn.

”Han säger att barnet inte är ett misstag om jag tror det. Han uppger att flickvännen är ung men att de kommer ta hand om barnet tillsammans.”

Eldin Memić har berättat i huvudsak följande.

Jag jobbar som socialsekreterare. Det var en ung flicka som behövde lite stöd, det var en handräckning. Min funktion var någon slags stödfunktion för flickan, under bilresan dit vi skulle. Hon skulle transporteras till annan ort. Vårt första samtal var när hon kom ut från en dörr och poliserna tog täten. Vi gick till bilen. Jag var med under hela transporten. Syftet med själva samtalet var att jag ville lugna ner det. Vi började prata om närstående, familj, syskon, och så vidare. Hon berättade att hon hade släkt i Tyskland. Hon berättade att hon inte förstod vad som försiggick, varför hon befann sig där. Att hon varit här en viss period, hos familjen. Hon förstod inte varför man tagit beslutet man tagit. Jag sa att jag inte kunde gå in på det då jag inte var involverad i processen. Hon gav lite bakgrundsinformation. De träffades i Serbien, hon och hennes man. De fattade tycke för varandra. De tog ett positivt gravtest. De sa att det bästa för barnet är att hon kommer till Sverige, de bestämde det tillsammans. Hon pratade lite om relationen, att den var bra, att det var ömsesidigt, att de älskade varandra, att hon hade ett rum speciellt åt henne i huset, att de anpassat det lite åt framtida barnet och vad barnet skulle få för namn. Hon sa att de var gifta. Hon sa att de hade något litet, inte något stort tillfälle. Det var i någon lokal och några enstaka personer var där. Hon sa flera gånger att det är ”min man”. Eller ”Min man blir arg om han får veta det här”.

Jag sa tidigt till henne att jag inte pratar romani, men att jag kan serbokroatiska. Och det var det vi använde oss av. Hon var lite nervös för hon tyckte inte hon pratade så bra serbokroatiska. Jag

sa att hon pratar ju jättebra. Det var inga konstigheter där. Vi förstod varandra bra. Det är skillnad på ordet pojkvän (monac) och man (muz) på serbokroatiska. Hon använde ordet muz. Hon beskrev att det var ett enkelt bröllop med närmaste familjen. Det var inte något spektakel eller så. Hon pratade lite om sin situation, att hon inte förstod regelverket, hur man kan behandla en person som henne så här när det gått korrekt till, att de var kära, det var ömsesidigt och så, men hon förstod inte riktigt det svenska regelverket. Vi berörde många ämnen och hur vi kom in på bröllop minns jag inte. Men jag vet att vi nuddade det ämnet. Jag frågade om hon hade haft traditionell klädsel på sig och hur brukar ett typiskt bröllop för er se ut. Hon sa bara att det var inget speciellt, inte massa smycken och så, inte på den nivån. Hon undrade först vad jag menade med traditionell klädsel - mycket smycken och så – och sen sa hon att det inte varit något sådant. Hon gav inga detaljer för bröllopet, bara att hon visat mobilen i samtal med de andra. När hon var i rummet med de andra. Att hon visade bilder från bröllopet och så, hur det såg ut och så, att det skulle visa att det var en lycklig bild. Jag har inte sett bilderna. Även kollegor sa att hon visat bilder.

Det är korrekt, det var så, enligt nedan i polisförhör. Inte traditionell så att det inte var så mycket utsmyckning. Hon sa att hans mamma var bakom och att hon fick hjälp, men jag minns inte detaljer. Jag minns att hon hade fått något av mamman, men jag minns ej detaljer.

”Hon förklarade hur bröllopet gick till och att hon hade på sig traditionella kläder.

”Hon fick hjälp med klänningen av hans mamma genom att klä henne.”

”Hon hade fått något av mamman också som de har i sin romska. Jag vet inte vad.”

Jag minns inte exakt vad hon sa om anledningen till bröllopet. Hon sa att det var ömsesidigt hela vägen, även från föräldrarna. Jag minns inte om hon sa det uttryckligen.

Ja, det stämmer enligt nedan i polisförhör. Det var inte någon konflikt mellan dem. Alla var överens.

”Först sa hon att hon inte förstod hur man kunde tänka som man gör då hon är här frivilligt och föräldrar har samtyckt.”

Jag uppfattade Sekretess som förkrossad i början, hon grät och kunde inte samla andan. Hon var chockad, väldigt besvärad och osäker på vad som händer. Som person var hon väldigt lugn och tillbakadragen. Vad gäller hennes mognadsgrad så tycker jag att man i vissa fall kunde se barnet i henne, t.ex. när vi pratade om hennes favoritsnack. Hon sa att hon hade en låg utbildningsnivå. Jag upplevde henne som väldigt osäker. Hon var passiv, anpassade sig efter situationen och bara hängde på. Hon gick ju in ibland på och pratade om barnet och föräldrarollen. Det är inte en diskussion man brukar ha med en 15-åring. Det är ju inte många

15-åringar som pratar om att man snart ska föda barn och förbereder ett barnrum hemma. Vi kom in på religion. Hon sa hon var troende muslim och att de var det i familjen också. Vi pratade lite om koranen och det var något stycke hon hade närmare hjärtat, det var något om profeten Mohammeds fru och kvinnorollen tror jag.

Bosniska, serbiska och kroatiska är i det stora hela relativt likt. Det är inte som svenska, danska och norska, mer som stockholmska och skånska. Sen beror det på vilken terminologi och begrepp man använder. Jag kände mig trygg i serbiskan när jag pratade med Sekretess. Hade hon pratat romani så hade det inte gått.

Jag tror jag frågade om de gifte sig på sådant muslimskt bröllop, om det är skillnad att gifta sig borgerligt, och då sa hon enligt islam.

Det jag sagt enligt nedan i polisförhör var som en öppen tanke, en fundering.

"De gifte sig på ett islamskt sätt. Inte borgligt. "

"Om det är på ett muslimskt sätt borde det finnas inom deras böcker någonstans.

" Så då borde det ha varit en Imam på plats enligt islam men det nämner hon inte för mig."

I början när vi diskuterade osäkerheten kring vad som sker var jag tydlig med att säga att jag inte hade med den delen att göra, att jag inte kunde besvara de delarna och att jag hade en annan funktion. Jag vet inte vad hon tänkte, om hon var medveten om att socialtjänsten misstänkte ett barnäktenskap. Jag vet inte om hon är kapabel till att avgöra vad ett äktenskap är i full bemärkelse (med alla verkningar), i Sverige.

Jag tänkte att det var hög trovärdighet i det hon sa, för hon hade mycket känslor i det hon sa och hon uttryckte väldigt mycket kärlek för familjen hon befann sig hos.

Socialtjänsten sa att hon var långt gången. Det var någon diskussion om att det var en sommar och något med gravtestet som visade att hon var gravid. Och sen någon diskussion om BVC. Men inga mer detaljer. Sekretess sa något kring en sommar, kanske att hon kom hit till Sverige. Jag vet inte om det var den sommaren hon var gravid. Men hon sa att hon gjorde gravtest i Serbien och tänkte gå någonstans där det var bättre.

Jag kommer ihåg att jag sa enligt nedan i polisförhör ja. Det var Sekretess som berättade det för mig ja. Jag hade inga reflektioner huruvida det stämde eller ej.

"De dejtade lite i Serbien och sedan misstänkte hon att hon blev gravid och de gick till ett sjukhus för att göra ett graviditetstest och då visade det sig att hon var gravid. Detta var så nere i Serbien."

Det var bara i början som Sekretess uttryckte att hon kände sig osäker på det serbiska språket.

Jag är muslim men inte troende.

Nima Ali Amir har berättat i huvudsak följande.

Sekretess var placerad hos mig under den 5 juli – 30 september. Relationen var bra, hon var väldigt tyst och ledsen i början men sen blev det bättre. I början kunde hon inte svenska och då använde vi en app. Sen började hon prata svenska och blev bättre och bättre. Hon pratade om sina svärföräldrar, att de hade en god relation och att hon tyckte mycket om dem. Hon kallade dem för mamma och pappa. Det var jag som påminde henne om att de var hennes svärföräldrar. Jag fick fråga om det var hennes svärföräldrar och då sa hon ”Mamma Sadija” och ”Pappa” samt namnet på pappan. Hon berättade att det var hennes pojkvän och hans syskon som bodde där också.

Hon berättade inte om någon fest i början. Hon började berätta om festen när polisen varit där och förhört henne. Hon undrade hur polisen hade fått tag på bilderna och var bekymrad. Hon sa att de hade haft fest på romanisätt. Jag vet inte vad hon menade. Jag var inte med på hennes polisförhör. Hon sa att hon hade haft en fin klänning. Det var en demija som man använder vid festtillfälle. Hon sa att festen var när hon kom till Sverige och att familjen hade gjort festen till henne.

Ja, det är riktigt enligt nedan att jag frågade vad demija var. Hon sa att det är en brudklänning på romaniskt sätt.

”Hon har pratat med mig om ”demija” den där brudklänningen hon har haft.”

Jag frågade henne om det var för att hon kom till Sverige och de välkomnade henne och då sa hon att det var fest för att välkomna henne. Jag frågade henne om det var en brudklänning men hon kunde inte specificera. Hon sa aldrig att det var en brudklänning i syfte att gifta sig. Men hon sa att det var en klänning man köpte till henne och i samband med festen hade hon använt den. Vi googlade ”demija” och det var en jättefin klänning, men det ser ut som en brudklänning. Hon sa att man kan använda den som brudklänning men hon gick aldrig in i detaljer. Jag har frågat Sekretess om hon är gift men hon har aldrig sagt det. Hon sa att Afrim var hennes pojkvän. Hon kunde säga man och pojkvän så jag har aldrig förstått hur hon menade, men hon rättade till direkt när hon sa man sen sa hon pojkvän.

Vi pratade om vad hon gjort på dagarna. Hon pratade mycket om att det var familj och umgänge. Att hon och hennes svägerska städade och höll ordning hemma. Hon pratade om att

hon hjälpte alla andra och var till lags. Jag upplevde att hon var till lags för alla andra. Hon undrade t.ex. vem som skulle hjälpa Afrim, hans lillebror och mamma Sadija nu när hon var hos mig. Hon sa att hon lagade mat till Afrim efter träningen, hjälpte hans lillebror och de hade roligt och tittade på film tillsammans. Jag frågade om skolan. Hon sa att hon varit med Afrim och tränat någon gång, och även tittat där hennes svärfar jobbade. Men hon var mest hemma och tog hand om alla som bodde där. Jag sa att det var jätteviktigt att komma till skolan. Hon sa att hon inte kunde skriva på sitt språk, men det kunde hon. Hon berättade att hon hade gått i 4-5 klass. Jag sa att det var viktigt att gå i skolan. Hon kunde inte fokusera, hon ville så gärna komma tillbaka till sin familj i Hallsberg. Familjen i Serbien kom inte mycket på tal. Jag sa att hennes biologiska föräldrar var mer viktiga än svärföräldrarna. Hon höll inte med, hon sa att de är lika viktiga. Sen var jag envis och frågade varför de var så viktiga. Hon sa att de hade kommit nära och lärt henne mycket om religion. Hon sa att hon skulle börja i skolan efter hon fått sitt barn. Jag frågade om hon hade vänner utanför familjen i Sverige. Hon svarade att hon inte hade det. Det lät som att det inte var viktigt med vänner. Jag frågade vad de hade för umgänge utanför hemmet. Hon sa att det var familjen och släkten. Hon umgicks mycket med sin pojkväsns systrar. Hon sa att Afrim gick ut med sina vänner, han var ute väldigt mycket samt tränade. Hon hade följt med några gånger. Jag frågade varför de inte tog henne till Migrationsverket. Hon sa att de skulle vänta. Jag frågade hur länge och då sa hon att de skulle gå dit efter att hon fött barnet. De var hennes svärföräldrar som hade bestämt det. Jag vet inte om hon förstod, men hon höll med om det. Hon sa att hon blivit kallad hora av sin pojkvän någon gång, men att det var på skoj. Hon sa att hon också brukade reta honom. Jag vet inte, men jag tror Sekretess tyckte det var bra hos sina svärföräldrar och att de tog hand om henne. Jag upplevde det som ett ganska ensamt liv, men hon verkade trivas med det.

I början var det hemskt för Sekretess, hon ville tillbaka. Hon tänkte mycket på Hallsberg och hemma. Vi kunde diskutera att hemma är där de biologiska föräldrarna finns, men hon sa att hem var i Hallsberg. Hon har tänkt mycket på hennes pojkvän, längtat efter honom. Jag hade svårt att förstå. Hon tänkte så mycket på föräldrarna i Hallsberg. Det fanns inget annat, inte hemlandet eller föräldrarna där. Jag tror att det blev vardag för henne. Men när hon beskrev det så sa hon att hon gillade det, att ta hand om alla andra. Det är ju långt ifrån ungdomssättet. Så tänker man inte, det ska finnas annat i huvudet. Jag sa till henne att hon hade växt upp för fort, så tänker inte barn. Hon blev arg då och sa att hon inte var ett barn. Jag har uppfattat henne som mogen, men jag tror inte hon har fått vara barn. Jag har två jämnåriga hemma och de är totalt olika. Hon höll inte med om det. Sekretess framtidsplaner var att leva ihop med sin pojkvän och hans familj. Hon började förstå mer och mer vikten av skola och sysselsättning. Hon sa att hon och Afrim ville leva ihop. Hon ville ha fler barn. Hon började bli tveksam när hon bott länge

hos mig. Hon undrade hur hon skulle kunna bygga en framtid utan Afrim. Hon nämnde att de önskade en pojke, både svärföräldrarna och hon. Jag kände inte till att Sekretess hade någon id-handling när hon bodde hos mig. Hon sa att de hade hittat hennes pass, men att hon inte visste hur. Hon sa att hon hade kastat det men att de hade hittat det ändå. Hon var väldigt förvånad över att polisen hade hittat hennes pass. Hon hade ingen telefon hos mig. Hon sa att hon inte var intresserad av att äga en telefon. Hon sa att hon haft en, men hon hade inte med sig någon när hon kom till mig. Hon sa att hon haft en när hon bodde hos svärföräldrarna men att den hade gått sönder.

Jag fick information om att en gravid tjej skulle placeras hos mig. Jag har inte frågat Sekretess om hon var gift.

Jag minns nu, när nedan i polisförhör läses upp, att jag frågade om hon var gift. Det var i samband med demijan.

"Jag frågade om det är sant att de är gifta och då skrattar hon igen och säger nej, nej."

Hon brukar säga mamma och pappa. Jag sa att det är dina svärföräldrar. Hon sa det själv, att det är hennes svärföräldrar. Jag sa att det blir förvirrande när du säger mamma och pappa till alla fyra.

Kommentar till nedan polisförhör: Jag har inte lärt henne säga svärmor, men jag försökte rätta henne. Även barnmorskorna och de på förlossningen försökte rätta henne.

"Nu har hon lärt sig att säga att det är hennes svärmor."

Sekretess har fått kläder i en kasse av familjen. Hon själv tog emot kläderna. Hon berättade att det var hennes kläder. Hon hade dem på sig. Det är riktigt att jag sa enligt nedan i polisförhör eftersom kläderna var inte anpassade till det kallare vädret. Det var långa klänningar, hon kunde snubbla i dem, hon var höggravid. Med "vi" så menade jag mig själv och mina barn. Jag hade ju ansvar för Sekretess, hon var höggravid och kunde inte gå med långa klänningar.

"Vi försöker förklara för henne att hon ska leva som en ungdom och inte vara klädd i kläderna som hennes svärmor har köpt. De passar inte en ungdom. Nu går hon mer och mer i vanlig ungdomsstil som hon har börjat gilla."

Av Sekretess beskrivning av familjens tro så var de vanliga troende, de ber fem gånger om dagen. Jag är också muslim. Om jag ska berätta om hur man gifter sig enligt islam då kan vi sitta här hela dagen, det är odefinierat. Jag vet inte om man måste gå till en imam som viger en.

Sekretess tyckte att hennes situation, att hon var tvångsplacerad, var jobbig.

Sam Saxon har berättat i huvudsak följande.

Jag är socialsekreterare. Det kom en orosanmälan från MVC och innan det hade jag fått samtal från en kollega i familjeteamet. Jag blev handläggare i ärendet tillsammans med min kollega. Vi träffade Sekretess och Sadija på MVC den 13 juni. Då pratade vi om att vi fått in den här oron. Vi pratade om att hon bor här med Afrim och hans familj. Sekretess sa att hon inte önskade något stöd. Sadija sa att inte heller hon önskade stöd. De undrade varför vi ville prata. Vi sa att vi inlett en utredning efter oron. Vi bokade in en ny tid. Då hade vi bestämt innan att vi skulle placera Sekretess. Det var vår plan med mötet och vi skulle informera om det. Då började vi att prata med Sekretess. Vi informerade om att hon var här utan sina vårdnadshavare, hon var ung och att hon skulle placeras. Hon sa att hon inte ville bo någon annanstans. Hon sa att hon saknade sin man. Då började vi fundera på om de var gifta. Vi frågade om de var gifta. Sekretess svarade nej. Hon visade ringen, men hon sa att de inte var gifta. Det var bara vi, Sekretess och tolken närvarande då. Vi kommunicerade genom tolk. Vi fortsatte att förklara för Sekretess att hon inte har ett val. Sekretess fortsatte att säga att hon inte ville. Vi förklarade för båda vad som skulle hända. Vi frågade även Sadija om de var gifta. Sadija berättade att de var gifta och tog fram bilder i sin telefon och visade. Jag såg bilden från sidan, men uppfattade det som en festlig lokal och några personer på bilden. Jag uppfattade det som att Sekretess var gift med Afrim. Vi hade handräckning från polis då vi inte kunde lugna ner situationen. Vi förklarade gång på gång vad som skulle hända. Vi frågade aldrig vad Sadija ville genom att visa oss bilden. Jag såg inte bilden så tydligt men det kanske var fyra personer på en rad, både män och kvinnor. Jag kunde inte se om Sekretess och Sadija var med på bilen.

Jag vet att jag pratat med Sekretess om hur hon kom till Sverige, men det kan ha varit i samtalet efter att hon placerats. Hon berättade att hon åkte till Sverige med flyg tillsammans med väninnor. Afrim kom och hämtade henne. Hon berättade att hon trivs bra i Sverige och att hon är väl omhändertagen av Afrim och hans föräldrar.

Oftast använde Sekretess orden ”min man”. Det kan ha varit något tillfälle då hon sa pojkvän.

Hon sa att hon hade telefonkontakt med sina biologiska föräldrar. Hur ofta berodde på när hon haft tillgång till en telefon. Jag uppfattade det inte som att de haft så mycket kontakt. Sekretess har sagt att de godkänt att hon är i Sverige och att de tycker om Afrims föräldrar och tycker om att hon bor där. Vid ett tillfälle lämnade Sadija och Afrim någon form av kontrakt. Det var efter Sekretess placering. Sekretess har också berättat att hon ville åka till Sverige och att hon då fick göra det.

Sekretess sa att vi missuppfattat henne och att hon är gift på romanisätt. Hon menar att vi har gjort fel, att polisen missuppfattat, att de är gifta på romanisätt och inte vid en riktig vigsel. Jag uppfattade att det inte var fastställt genom lag, eller juridiskt godkänt, mer ett sätt att visa att de älskar varandra.

När Sadija berättade att de är gifta var vi flera som gick in och ut ur rummet. Sadija pratade en del med Faridah. Jag minns inte om jag var där när hon berättade hur det gått till, kanske har jag fått det i efterhand att det ska ha skett i deras hem i Sverige. Det pratades om någon imam som vigde dem. Det var inget jag hörde, utan det hörde jag av en kollega efteråt. Jag upplevde att Sekretess inte förstår att det inte är okej i Sverige. När vi pratat om det har hon sagt att det är godkänt av hennes föräldrar att hon bor här. Hon sa att hon vill att hennes barn ska bo här, att det är fattigt i Serbien. Hon sa att hon blev gravid i Serbien och när hon fick veta det så åkte hon till Sverige. Vi har varit fundersamma kring graviditetens tidpunkt. Sekretess sa att det var planerat. Om jag minns rätt sa hon det när vi hade utredningssamtal hemma hos Nima. Hon har sagt att hon vill föda sitt barn, ordna med uppehållstillstånd, att Afrim skulle ha ett jobb och att de skulle planera för nästa barn. Och därefter skolan.

Kommentar till nedan uppgifter i polisförhör: Jag kommer inte exakt ihåg konversationen. Men jag har sagt så till polisen och det är en riktig uppgift. Och jag mindes bättre då.

”Hon sa det när vi frågade om någon är skyldig pengar då sa hon att nej dom skickar pengar.”

Sekretess föräldrar har uppgett att de inte var redo för vare sig graviditeten eller deras förhållande. Men sen har Sekretess sagt till sina föräldrar att hon vill vara med honom och skulle ta livet av sig annars. Då har i alla fall Naser sagt ”Vad skulle jag göra, skulle jag döda henne?”. Jag minns inte hur frågan var ställd. Naser har i vart fall uttryckt det i ett enskilt samtal. Jag har för mig att Sprinceza uttryckt sig på liknande sätt.

Sprinceza sa inte så mycket vid första mötet. Det var romanitolk. Nedan i polisförhör är riktigt.

”Vi frågar båda men det är pappan som pratar, mamman fyller i något ord på Romani som vi inte förstår.”

Jag var närvarande vid Sekretess polisförhör. Jag var med som beslutsfattare avseende omhändertagandet. Oron från familjecentralen handlade om att Sekretess var ung, gravid, bodde med svärföräldrarna och att det var Sadija som följde med på mötena. Deras oro var att det var någon form av utsatt situation. Det är riktigt att det även fanns en oro om hennes migrationsrättsliga status, det var inte fokus, men del av det.

När Sadija sa att Sekretess var gift minns jag att hon svarade ja på svenska.

Med Sekretess användes genomgående tolk. I slutet av utredningen har vi vid något tillfälle inte använt tolk. Det har oftast varit samma tolk. Tolken vi oftast har haft, har sagt ”man”, men jag minns inte vilken tolk som sagt ”pojkvän”. Vi har uppfattat att den växlingen mellan man och pojkvän har kommit efter att det började väckas misstanke om brott. Vi har inte uttryckligen ställt frågor kring det.

Jag minns inte om vi pratat om förlovning/trolovning. Vi har inte pratat om skillnaden mellan trolovning och gifta.

Sekretess träffade inte Afrim under placeringen.

Vi hörde av oss till Överförmyndarnämnden om att få en god man för Sekretess som kunde hjälpa henne med ansökan om uppehållstillstånd.

Hanna Cinthio och Fatima Bergendahls berättelser har inte tagits med i domen, men en kortare sammanfattning av det viktigaste anføres i domskälen nedan.

DOMSKÄL

Lagregleringen

För barnäktenskapsbrott döms bl.a. den som förmår eller tillåter en person som inte har fyllt arton år att ingå ett äktenskap eller en äktenskapsliknande förbindelse. För att en förbindelse ska vara att betrakta som en äktenskapsliknande förbindelse krävs att den ingås enligt regler som gäller inom en grupp och som innebär att parterna betraktas som makar och anses ha rättigheter eller skyldigheter i förhållande till varandra, och innefattar frågan om upplösning av förbindelsen (4 kap. 4 c § andra stycket och tredje stycket andra meningen brottsbalken).

Även vissa äktenskapsliknande förhållanden som inte utgör formella äktenskap omfattas alltså av bestämmelsens tillämpningsområde. Det handlar om att med äktenskap i detta avseende jämställa sådana förbindelser som i praktiken kan upplevas som lika bindande eller förpliktande som ett rättsligt giltigt äktenskap, där parterna kan sägas uppfattas som makar med de rättigheter och skyldigheter detta innebär i en viss grupp. Det kan handla om olika religiösa eller traditionella äktenskap som inte ingås eller erkänns av någon nationell lagstiftning (se Lexino, kommentar till 4 kap. 4 c § brottsbalken).

Vad som utgör en grupp enligt bestämmelsen måste avgöras i det enskilda fallet men det krävs att ett visst, inte obetydligt, antal personer erkänner reglerna kring äktenskapet. Det kan, men

behöver inte, handla om mycket stora grupper såsom de som bekänner sig till en viss religion. Reglerna inom gruppen kan vara såväl skrivna som oskrivna och ska också innefatta frågan om upplösning av förbindelsen.

Prövningen ska utgå från vad förbindelsen innebär enligt de regler som gäller inom gruppen (se prop. 2013/14:208 s. 55-58).

När det gäller rekvisitet ”tillåter” i bestämmelsen, som är aktuellt i målet, omfattar det på grund av den s.k. garantläran inte bara aktiva handlingar utan även, för dem som är i en garantställning gentemot barnet, underlåtenhet att avvärja att ett äktenskap eller en äktenskapsliknande förbindelse kommer till stånd. Vårdnadshavare är alltid i garantställning gentemot barnet och har alltså en skyldighet att skydda sitt barn och avvärja ett äktenskap eller en äktenskapsliknande förbindelse som han eller hon känner till kan komma att ingås (se prop. 2019/20:131 s. 101). Exempel på handlingar som kan innefatta ett tillåtande är att vårdnadshavare ger sitt samtycke till äktenskapet eller närvarar vid en bröllopsceremoni (se prop. 2019/20:131 s. 123).

Barnäktenskapsbrottet fullbordas när äktenskapet eller den äktenskapsliknande förbindelsen har kommit till stånd (se prop. 2019/20:131 s. 101).

Barnäktenskapsbrott är undantaget från kravet på dubbel straffbarhet (2 kap. 5 § brottsbalken).

Det aktuella åtalet

Åklagaren har påstått att Naser Hallic (härefter Naser) och Sprinceza Jahiri (härefter Sprinceza) samt Bidaim Abazi (härefter Bidaim) och Sadija Abazi (härefter Sadija) tillsammans och i samförstånd har tillåtit att deras respektive barn, då 13-åriga Sekretess och då 16-åriga Afrim Abazi (härefter Afrim), ingått en äktenskapsliknande förbindelse med varandra.

Åklagaren har också påstått att detta hände under perioden den 17 juni 2021 och den 26 juni 2021 i Serbien och/eller på Welins väg, Hallsbergs kommun i Sverige.

Åklagaren har gjort gällande att Naser, Sprinceza och Sekretess samt Bidaim, Sadija och Afrim med familjer ingår i gruppen romer med ursprung från forna Jugoslavien (förutom Bidaim som är född i Kosovo). Ingen har ifrågasatt det, utan mer bekräftat att så är fallet.

Åklagaren har påstått att Sekretess och Afrim gifte, eller förlovade, sig i Serbien och att en förlovning inte är detsamma som en äktenskapsliknande förbindelse. Åklagaren har också påstått att den äktenskapsliknande förbindelsen i vart fall fullbordades när Sekretess flyttade till Afrim och familjen Abazi och festen hölls hos familjen Abazi.

Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija har förnekat gärningen och bestritt ansvar för brott. De har förnekat att Sekretess och Afrim har ingått en äktenskapsliknande förbindelse.

Naser, Sprinceza och Sekretess samt Bidaim, Sadija och Afrim med familjer får anses ingå i gruppen muslimska romer med ursprung i forna Jugoslavien, Balkan

Det har kommit fram att Naser, Sprinceza och Sekretess samt Bidaim, Sadija och Afrim med familjer ingår i gruppen muslimska romer med ursprung i forna Jugoslavien (förutom Bidaim som är född i Kosovo). Enligt tingsrättens bedömning får därför Naser, Sprinceza och Sekretess samt Bidaim, Sadija och Afrim med familjer anses ingå i gruppen muslimska romer med ursprung i forna Jugoslavien, Balkan.

Regler kring äktenskap inom den romska kulturen och gruppen muslimska romer med ursprung i forna Jugoslavien, Balkan

Av utredningen har det kommit fram att traditioner kan variera i olika romska grupper.

Tingsrätten, som åklagaren, har inte ifrågasatt att man kan ingå äktenskap på så sätt som de inblandade parterna har berättat om, t.ex. att man kan gå till kommunen eller till en moské. Det är dock inte de enda sätten att ingå äktenskap. De sakkunniga vittnena, Hanna Cinthio och Fatima Bergendahl, har uppgett att man kan ingå äktenskap på olika sätt inom den romska kulturen och att äktenskap ofta ingås väldigt formlost. Ett sätt att ingå äktenskap inom den romska kulturen är att familjerna, ofta fäderna, familjeöverhuvudena, kommer överens om att paret ska gifta sig och sedan är man gift. Den viktigaste skillnaden mellan svensk lag och romsk tradition är den status man uppnår som gift. Det förekommer att man gifter sig på flera olika sätt eftersom det finns fördelar med både det formella och informella, som t.ex. socialförsäkring och föräldraregistreringsfrågor som man inte uppnår om man endast är gift inom romsk tradition. För att uppnå de fördelarna så måste man också vara gift med juridiskt bindande verkan. Fatima Bergendahl har berättat att den viktigaste markören för att äktenskapet ska anses fullbordat, och för att man ska betraktas som makar inom den egna gruppen, är att bruden flyttar hem till sin make och att de betraktas som gifta och då kan ha sex med varandra.

Enligt Fatima Bergendahl förekommer förlovning och det kan variera hur länge man är förlovad, men hon har betonat att under tiden man är förlovad så bor man inte tillsammans utan om man flyttar ihop efter att man förlovat sig så betraktas man som makar inom gruppen. Hanna Cinthio och Fatima Bergendahl har varit eniga om att samboskap inte existerar, utan partners som bor tillsammans betraktas som gifta i omgivningens ögon. De har också varit eniga om att det inte krävs vigselförrättare för att äktenskapet ska anses vara giltigt inom den romska gruppen. Enligt Hanna Cinthio kan det vara en auktoriserad släkting som ger äktenskapet en religiös prägel. Hon har också uppgett att man kan skapa en religiös inramning av äktenskaps ingående tillsammans genom att hänga upp religiösa symboler. Det förekommer ofta att man skriver i "boken" om man är muslim och det förekommer att man skriver någon form av kontrakt enligt romsk tradition, men Hanna Cinthio poängterar att romani är ett talat språk och att det inte finns ett utvecklat skriftspråk. Det skrivna är inte lika viktigt utan det är vad omgivningen och paret uppfattar. En vanlig anledning till att man använder sig mer av den formlösa varianten är för att man inte uppfyller formkraven, t.ex. att parterna är minderåriga. Något kontrakt registreras inte eftersom det inte finns några myndigheter som accepterar detta. Enligt både Hanna Cinthio och Fatima Bergendahl och den FN-rapport som åberopats av åklagaren, så förekommer barnäktenskap inom den romska populationen. Enligt Hanna Cinthio så anses man vuxnasgiften så fort man kommit in i puberteten oavsett ålder. Enligt Hanna Cinthio medför denna äktenskapsstatus att man betraktas som vuxen, att trohet förväntas och att deras sexuella relation blir legitimerad. Med detta kommer även skyldigheten att vara sexuellt tillgänglig för sin partner, därutöver skyldigheter i hemmet. På många sätt motsvarar de rättigheter och skyldigheter som räknats upp de som anses i svenska äktenskapsbalken. För att det ska anses vara en äktenskapsliknande förbindelse så ska den även innefatta upplösning, skilsmässa. Både Hanna Cinthio och Fatima Bergendahl har berättat hur man löser upp en sådan förbindelse som saknar juridisk verkan. Det är återigen familjen som ska bestämma att så ska ske och man blandar in sina närmaste. Nu för tiden brukar det inte vara något problem utan föräldrarna brukar gå med på det om paret vill skilja sig. Om inte äktenskapet har ingåtts genom en formell juridisk procedur upplöses äktenskapet formlost.

Sammanfattningsvis har det av utredningen kommit fram att det är möjligt att ingå äktenskapsliknande förbindelser enligt den romska kulturen. Det är även visat att äktenskapsliknande förbindelser innefattar frågan om upplösning. Enligt tingsrättens bedömning gäller detta även i den gruppen romer som Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija med familjer får anses ingå i.

Sekretess och Afrim har ingått en äktenskapsliknande förbindelse

Det är något oklart när Sekretess och Afrim träffades första gången. De själva har berättat att det var före juni 2021, Bidaim har sagt att de träffades första gången i juni 2021 i Serbien och av Afrims pass, som är tillverkat i mars 2020, framgår att han inte rest in eller ut i Schengen före juni 2021. Slutsatsen av detta kan vara att de träffades före mars 2020, men det är något oklart och inte heller av avgörande vikt vid tingsrättens prövning. Det kan mycket väl ha varit så, som flera av de inblandande parterna berättat, att Sekretess och Afrim träffades (oklart när), behöll kontakten via telefon, blev kära och sedan bestämde sig för att förlova sig.

Tingsrätten anser att utredningen i målet visar att Sekretess och Afrim förlovade sig under festligheterna i Serbien den 17-19 juni 2021. I samband med festligheterna i Serbien var förvisso både Sekretess och Afrim klädda i vad som ser ut som traditionella bröllopskläder och de trädde på varandra varsin ring samt det klipptes ett rött band, vilket talar för att det handlade om ett bröllop. På sidfoten av filmen står dock ”Förlovning mellan Afrim och Sekretess 17 juli 2021” och på tårtan som finns med i filmerna står det ”Grattis till förlovningen Sekretess”. Under huvudförhandlingen har nästan samtliga inblandade parter hävdade att det varit fråga om en förlovning. Åklagaren har inte lyckats motbevisa detta.

Tingsrätten anser att planen vid förlovningen i Serbien har varit att Sekretess och Afrim ska ingå ett äktenskap och att de ska göra det inom kort. Tingsrätten resonerar enligt följande. Familjen Abazi kom ner till Serbien vid lunchtid den 15 juni 2021. Det var kort om tid till festen den 17 juni 2021. Festen verkar påkostad och välorganiserad. Det har inte varit fråga om ett hastverk. Man har hyrt en lokal, det finns en förlovningstårta, det finns fem festliga klädsalar som Sekretess byter emellan, det har varit en hennaceremoni, det är många gäster och det finns professionella fotografer på plats som klipper ihop filmer från festen. Familjen Abazi kommer med gåvor till festen, bl.a. den röda klädseln med guldiga spetsskor, och Sadija klär också Sekretess i guldsmycken, vilket enligt expertvittnena är vanliga gåvor från svärmor till svärdotter. Som ytterligare stöd finns filmen där de båda fäderna sitter runt ett bord och samtalar om summor och det avlutas sedan med en skål. Hanna Cinthio har skrivit i sitt sakkunnigutlåtande att det inte är ovanligt att det förs diskussion om vilket brudpris som ska betalas till kvinnans föräldrar och att det då är vanligt att man dricker en ceremoniell skål. Det talar för att det är på riktigt och inte för skens skull som Naser hävdade. Ingen av de andra inblandade parterna har uppgett att det skulle ha varit för skens skull. Mitt i filmen finns en text där Sekretess gratuleras till förlovningen, får lyckönskningar av sin mamma och pappa och där det också sägs farväl, ”ispracaj”. Oavsett hur ordet ispracaj översätts så talar det för att Sekretess är på väg in i ett äktenskap och på väg att flytta till sin make. På filmerna syns även sekvenser från hennaceremonin och det syns att Sekretess föräldrar är där. Enligt Hanna

Cinthio är en hennaceremoni vanlig och genomförs hos bruden med hennes familj kvällen före bröllopet. Det är ingen ceremoni som är kopplad till förlovning utan till bröllop. Detta sker den 19 juni 2021 och där står det ”Ispracaj Sekretess”. Både den här texten och hennaceremonin talar för att det är nära förestående att Sekretess ska flytta hem till sin make.

I scenen med de två fäderna som skakar hand innan bilen med Sekretess åker iväg, så säger Naser att ”blodet och benet alltså är hans men att köttet är Bidaims”, vilket talar för att fadern överlämnar bruden till brudgummens familj. Även Fatima Bergendal är av samma uppfattning, att det här är överlämnandet av flickan. Enligt Fatima Bergendal förekommer inte denna fras vid förlovning utan först när det är bestämt att flickan ska flytta till pojken och dess familj. Sist i filmen så åker en bil iväg med en stönande Sekretess i vit klänning och slöja. Enligt Fatima Bergendal är det en indikation på att bruden är på väg till brudgummens familj och stönandet är ett läte som ska symbolisera sorg då hon inte kommer komma tillbaka sin familj. Hon är troligen på väg att gifta sig här. Enligt Hanna Cinthio är denna stund tydligt kopplad till att bruden lämnar familjehemmet och det är en övergång mellan att hon lämnar sin familj och är på väg till brudgummens familj. På filmerna från den 19 juni 2021 syns inte Afrim utan bara Sekretess. Där står det ”Ispracaj Sekretess”. Mycket talar för att man redan här den 19 juni 2021 hade för avsikt att låta Sekretess flytta till Sverige. Till ytterligare stöd för att Sekretess ska till Sverige är de bokade flygbiljetterna för henne och hennes familj. Den planerade återresan är fem dagar efter att festligheterna i Serbien avslutades. Biljetterna är bokade redan i början av juni 2021 och det måste ha varit planen redan innan familjen Abazi åkte ner till Serbien. Att det har bokats flygbiljetter för att familjen Abazi ska på semesterresa bär inte sannolikhetens prägel. Trots att det finns bokade flygresor så tar man inte flyget vid det här tillfället. Istället åker makarna Abazi bil upp till Sverige med Sekretess och hennes föräldrar. I passen står det att de har lämnat Serbien och åkt in i Schengen den 22 juni 2021, tre dagar efter festen i Serbien. Ingen av de inblandade har berättat att det är så här resan går till under förundersökningen, utan först när de blivit konfronterade med uppgifter om flygbiljetter och passuppgifter. Kontoutdragen styrker att bilen rörde sig i Europa; den 23 juni 2021 kom bilen till Ljungby i Småland. Några timmar senare, borde de ha kunnat nå Hallsberg. Den snabbaste vägen mellan Ljungby och Hallsberg tar cirka tre timmar att köra. Sedan hålls det en fest för Afrims familj och släkt redan dagen efter att de anländer, den 23 juni 2021, och samma dag som Afrim flyger tillbaka till Sverige. Då är det bestämt att Sekretess ska stanna i Sverige och Naser och Sprinceza har lämnat Hallsberg när festen drar igång. Det talar tydligt för att det hela tiden varit planen; Sekretess ska stanna och Naser och Sprinceza åker endast med för att lämna av sin dotter i sitt nya hem. I Sadijas telefon hittas den första festliga bilden på Sekretess i festliga kläder som är tagen den 24 juni 2021. Enligt flyguppgifterna landade Afrim kl. 09.05

på Skavsta flygplats. Det är 5 timmar och 40 minuter från att hans plan landat och från att den första festliga bilden på Sekretess tas. På de knappa sex timmarna ska Afrim ha tagit sig av planet, hämtat sin väska, tagit sig till sitt transportmedel, åkt hem till Hallsberg (cirka två timmar), träffat Sekretess och Sekretess ska då ha gett uttryck för att hon vill stanna i Sverige. Under den här tiden ska även diskussioner ha förts mellan Sekretess och hennes föräldrar om att Sekretess vill stanna, föräldrarna ska ha motsatt sig det och sedan ändrat sig på grund av suicidrisk och sedan svidat om till festkläder. Allt det här ska ha hänt på mindre än sex timmar och mindre än 24 timmar från att Sekretess själv anlände till Hallsberg, vilket inte verkar sannolikt eller trovärdigt.

Från de inblandade parterna har det lyfts fram att Sekretess är galet kär i Afrim och att hon krävt att få stanna kvar. Det är dock anmärkningsvärt att två familjer inte skulle kunna ha bestämt över en kär 13-åring. Varför sa man inte till Sekretess att du inte får stanna i ett främmande land med en kille som du har träffat några få gånger? Om Sekretess hotade med att ta sitt liv, varför höll man inte henne under egen uppsikt? Varför sa inte Afrims föräldrar nej till att Sekretess skulle stanna? Istället, och trots att fyra föräldrar uttryckt att det är en dålig idé att Sekretess stannar i Sverige, så har man gjort taffliga försök under mindre ett dygn. Den korta tidsrymden talar för att avsikten hela tiden varit att man åkt hit till Sverige och lämnat Sekretess hos sin nya make och sedan åkt tillbaka till Serbien. Därefter hålls festen för Afrim och Sekretess i Sverige, trots att hon stannar mot familjen Abazis vilja och uttryckt suicidhot. Flera av de inblandade parterna har berättat att det är en spontan fest och att den hålls för att Sekretess ska stanna. Men tingsrätten anser att även denna fest är planerad. Det är anmärkningsvärt att Sadija och Bidaim skulle vilja medverka på en fest när de tycker att det är en dålig idé att Sekretess stannar. I filmerna syns Sekretess och Afrim stå och fira under en massiv ballongbåge, några timmar efter att man tyckt att det var en dålig idé att Sekretess skulle stanna i Sverige. På festen syns flera människor som dansar och är glada. Sekretess säger att det är hon själv som anordnat festen. Frågan inställer sig då vart alla människor på festen kommer ifrån eftersom hon är i Sverige för första gången? Mängden människor talar också för att det ska ha varit planerat. Även de här festligheterna pågår i flera dagar, vilket snarare talar för att det är ett bröllop än att man är glad för att Sekretess blir kvar, vilket man uppger sig inte vara. Sekretess är på festligheterna återigen klädd i vad som ser ut som bröllopskläder och andra festliga outfits. Alla de fina festkläderna som man kan se i Sverige går också att se på filmerna från Serbien. Om det bara hade handlat om en kortare semesterresa så är det inte sannolikt att de här festliga kläderna hade fått följa med upp till Sverige. Det hade snarare varit anmärkningsvärt att ta med den mängd festkläder för en resa som enligt flygbiljetterna skulle vara i endast två dagar. Det är också anmärkningsvärt eftersom kläderna är otympliga och

skrymmande. Sekretess utmärker sig jämfört med de andra gästerna på festen som har en mer lågmäld klädsel. Även Afrim är finklädd i kostym, men mycket mer välklädd än de övriga gästerna. Det är ju vanligt vid bröllop att det är brudparet som är de mest uppklädda. Sekretess har även vid festligheterna här sitt röda band runt midjan. Något som möjligen indikerar att hon är orörd fram tills den tidpunkten. På filmerna så är det stort fokus på Sekretess och Afrim; de står tillsammans, klädda i bröllopskläder och skär något som ser ut som en tårta. De matar varandra med det uppskurna, vilket får anses vara vanligt i bröllopssammanhang. Sekretess matar även de andra gästerna på festen med det uppskurna, vilket man även kunde se att hon gjorde på förlovningsfesten i Serbien. På bordet som står framför Afrim och Sekretess, där de skär tårtan, så hänger den islamiska trosbekännelsen. Enligt Hanna Cinthio kan det vara för att ge det en religiös inramning fast man inte kunnat gå till moskén. Tingsrätten anser vid en sammantagen bedömning att festen den 24-26 juni 2021 varit planerad och att det handlat om ett bröllop, dvs en äktenskapsliknande förbindelse. Det har inte varit någon slump att bröllopet är samma dag som Afrim kommer hem till Sverige. Expertvittnena har berättat att man inte kan bo tillsammans utan att vara gift, inte ens om man är förlovad. Anledningen till att bröllopet hölls den 24 juni 2021 är för att Afrim har kommit hem och han ska börja bo tillsammans med Sekretess. Det är då de måste gifta sig för att det ska vara legitimerat att de bor under samma tak. Efter festligheterna så bor också Sekretess kvar i Afrims hem i ett år innan de sociala myndigheterna ingriper. Den viktigaste markören som indikerar att man är man och fru inom den romska traditionen är att flickan flyttar in hos pojken. Det är uteslutet att hon bor hos de utan att de är gifta. Under tiden som Sekretess bor hos familjen Abazi så görs det inga försök att få henne att flytta tillbaka till Serbien. Det görs inga försök att få henne till psykiatrisk vård för de suicidala tankarna. De har inte heller anmält henne hos myndigheterna i Sverige eller satt henne i skolan. Enligt de inblandade parterna är det för att Sekretess inte ville att de skulle berätta för myndigheterna eftersom det fanns risk för att hon skulle bli tillbakaskickad. Sekretess var 13-14 år vid den här tiden. Det finns ingen 13-14-åring som får bestämma vilket land man ska bo i eller om man ska gå i skolan i Sverige. Tingsrätten bedömer att det snarare har handlat om att man varit mån om att de svenska myndigheterna inte ska få veta att Sekretess befinner sig i Sverige. Det är osannolikt att det skulle vara Sekretess idé att de inte skulle gå till myndigheterna eller till skolan. Om Bidaim och Sadija tyckte att det var en så dålig idé att Sekretess bodde hos dem så hade de kunnat sagt till de sociala myndigheterna. Anledningen till att man inte gjort det är för att de också velat att hon ska stanna i Sverige. Samtliga inblandade parter har varit eniga om att hon inte tillhör familjen Hallic och att hon har gått över till familjen Abazi och att de är försörjningspliktiga för henne. Det har varit helt i enlighet med tradition. Sekretess har under tiden i Sverige blivit gravid. Det har alla glatt sig

över, vilket är ytterligare en indikator för att det har varit fråga om en äktenskapsliknande förbindelse. Det har framkommit i både förhör med expertvittnena och Naser att det är viktigt vad omgivningen tycker om familjens heder. Expertvittnena har gett uttryck för att det skulle vara en katastrof om man var gravid utan att vara gift. Beskedet om att Sekretess var gravid skulle inte heller ha tagit emots med den glädje om det inte var så att Sekretess och Afrim var gifta. Sadija har även uppgett i förhör att Fatima, Sekretess och Afrims dotter, ”inte är en oäkting”. Hon har på direkt fråga uppgett att hon inte riktigt vet vad hon menar med det, men uppgett att ”oäktingar är barn som är födda utom äktenskap”. Det går inte att tolka på annat sätt än att Sadija menar att Fatima inte är en oäkting eftersom hon inte är född utom ett äktenskap utan inom det. Det stämmer även med vanligt språkbruk kring vad en oäkting är.

Ytterligare omständigheter som talar för att Sekretess och Afrim har ingått en äktenskapsliknande förbindelse

Flera socialtjänsthandläggare har vittnat om att Sekretess har kallat Afrim för ”min man” och Sadija för ”min svärmor”. Enligt Fatima Bergendal talar man inte om ”min svärmor” förrän man är gift. I förhör med flera av socialtjänsthandläggarna framkommer att Sekretess och Sadija i det inledande skedet berättade att Sekretess och Afrim är gifta och har gift sig i Sadijas bostad. Sadija har till och med i samband med det visat bilder från tillställningen för socialtjänsthandläggare.

Vittnet Eldin Memic har berättat att han och Sekretess samtalade med varandra på serbokroatiska och att hon då upprepande gånger använde ordet ”man” och inte ”pojkvän”, och att hon uppgav att de var gifta, att hon berättade om ceremonin och att de var överens. Han har berättat att hon hade hög trovärdighet och att det verkade finnas mycket kärlek inom familjen. Trots att serbokroatiska inte är Sekretess första språk så var det enligt Eldin Memic inga problem för de att förstå varandra. De pratade dessutom på ett språk som har varit i Sekretess liv under hennes första tretton år.

Vittnet Faridah Lovrencic, som har känt Sadija, kommunicerade med Sadija på svenska. Sadija har för henne berättat att Afrim och Sekretess var gifta och visade bilder på vad hon påstod var ett bröllop. Faridah Lovrencic har ställt kontrollfrågan om de var gifta och Sadija svarade då ”ja, ja”. På uttrycklig fråga har Faridah Lovrencic svarat att det inte var några problem för dem att förstå varandra. Enligt tingsrättens mening skulle det även saknas anledning att visa bilder från festligheterna i Hallsberg om det inte var så att ett äktenskap faktiskt hade ingåtts.

Vittnet Sam Saxon har berättat att Sekretess flera gånger berättade att Afrim är hennes man, men att hon växlade till att använda ordet pojkvän när hon förstod att det fanns en brottsmisstanke. Han har också berättat att Sadija sa att Afrim och Sekretess var gifta och att hon visade bilder från bröllopet. Sam Saxon uppfattade att bröllopet skett i deras hem i Sverige. Sadija ska även vid ett annat tillfälle gett uttryck för att de har gjort fel; de var gifta på romanisätt men det var inte fastställt enligt lag. Sam Saxon, som också haft kontakt med Sekretess föräldrar, har berättat att Naser gett uttryck för att Sekretess fick gifta sig annars skulle hon ta livet av sig. Även om Sam Saxon inte kunnat komma ihåg hur det var så var hans uppfattning att Sprinceza gett uttryck för något liknande.

Möjligen har det funnits visst utrymme för språkliga missförstånd någon gång mellan de inblandade, men att alla socialtjänsthandläggare som samtalat med flera av de inblandade parterna på olika språk skulle ha missförstått alltihop är enligt tingsrätten uteslutet. Snarare talar det för att det är just på det sätt som de inblandade parterna berättat om i samtalen med socialtjänsthandläggarna. Båda de sakkunniga vittnena har varit enade om att det händelseförlopp som har beskrivits för dem har inneburit att Sekretess och Afrim har ingått ett romskt äktenskap och är att betrakta som makar. Tingsrätten är av samma bedömning och anser sammanfattningsvis att Sekretess och Afrim förlovade sig den 17-19 juni 2021 i Serbien och att de ingick en äktenskapsliknande förbindelse genom bröllopet som hölls den 24-26 juni 2021 på festen hemma hos Afrims föräldrar i Hallsberg.

Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija har tillsammans och i samförstånd tillåtit att deras respektive barn, då 13-åriga Sekretess och då 16-åriga Afrim Abazi, ingått en äktenskapsliknande förbindelse med varandra

Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija var självklart medvetna om hur gamla deras barn var när de ingick en äktenskapsliknande förbindelse. Av utredningen har det inte kommit fram något annat än att det var Sekretess och Afrims eget initiativ att ingå en äktenskapsliknande förbindelse med varandra. Men av utredningen har det dock kommit fram att Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija varit högst delaktiga i hela processen. Det har bokats resor för båda familjerna i början av juni 2021, vilket svårligen har gjorts utan familjen Abazis inblandning, det är Bidaim som har betalat flygbiljetterna och Bidaim samt Sadija har åkt med Afrim till Serbien. De har kommit med gåvor till förlovningen och Sadija har klätt Sekretess i guld, vilket är vanligt vid bröllop. Samtliga fyra vårdnadshavare ses delta aktivt på festen i Serbien, de dansar, äter tårta, Sprinceza och Naser deltar på hennaceremonin, de båda fäderna diskuterar pris och skålar, Naser överlämnar Sekretess till Bidaim och de vinkar av Sekretess när hon på det ceremoniella viset lämnar festen och är på väg till sin make. Det är också Naser

och Sprinceza som har anlitat multimediaföretaget som filmar och lägger ut på Youtube. Samtliga fyra vårdnadshavare åker sedan tillsammans i bil från Serbien till Sverige där Sekretess överlämnas för att fullborda den äktenskapsliknande förbindelsen. Samtliga fyra vårdnadshavare deltar på ett aktivt sätt för att tillse att Sekretess kommer till sitt nya hem och sin man. Sedan hålls det ytterligare festligheter i Sverige för Afrims släkt. Även vid den här festen deltar Bidaim och Sadija på ett aktivt sätt. Enligt vad i vart fall Sekretess har berättat i polisförhör så deltar även Naser och Sprinceza i viss mån på festen. Även om det inte finns någon annan bevisning som styrker att Naser och Sprinceza deltagit på festligheterna i Sverige, så har det korta tidsintervallet som rått mellan förlovningen och att de lämnar Sekretess i Sverige, tillsammans med hennes bröllopskläder hemma hos Afrim och att de inte på ett år kommit tillbaka efter henne, går det inte att se på något annat sätt än att det varit ett aktivt deltagande för att den äktenskapsliknande förbindelsen kommit tillstånd. Det går inte att se det på något annat sätt än att samtliga fyra deltagit och att de agerat på ett sätt att de tillåtit att detta ska ske. Naser och Sprinceza samt Bidaim och Sadija får därmed anses ha tillåtit att deras respektive barn, då 13-åriga Sekretess och då 16-åriga Afrim, ingått en äktenskapsliknande förbindelse med varandra och att det skedde genom bröllopet som hölls den 24-26 juni 2021 på festen hemma hos Afrims föräldrar i Hallsberg. Vad de tilltalade berättat förändrar inte denna bedömning.

Svensk domsrätt och avvisning

Tingsrätten har kommit fram till att brottet barnäktenskapsbrott har fullbordats i Sverige i samband med att Sekretess flyttade hit och festligheterna den 24-26 juni 2021 hölls i Hallsberg. Svensk domsrätt föreligger därmed eftersom brottet är begånget här (jfr t.ex. RH 2003:29) och Nasers samt Sprincezas yrkande om avvisning ska därför avslås.

Våldtäkt mot barn eller sexuellt utnyttjande av barn? Ansvarsfrihet?

Sekretess och Afrim har fått ett barn tillsammans, Fatima föddes den 2 aug 2022. Befruktningen måste rimligen ha skett någon gång i september - november 2021, dvs. efter både förlovningen den 17-19 juni 2021 och bröllopet/den äktenskapsliknande förbindelsen den 24-26 juni 2021. Under huvudförhandlingen har båda Afrim och Sekretess påstått att det är det enda samlaget som ägt rum mellan dem och att det var då barnet blev till. I polisförhör har förvisso Sekretess berättat att de haft sex med varandra, efter att hon kom till Sverige, och att det handlat om flera gånger. Å andra sidan har ingen annan berättat om Sekretess och Afrims sexuella samliv. Det faktum att Sekretess i polisförhör berättat att hon och Afrim haft sex flera gånger i Sverige, samt de faktum att de är ungdomar, ingått en äktenskapsliknande förbindelse,

sovit och bott under samma tak räcker dock inte för att anse det styrkt att mer än ett samlag mellan dem genomförts.

Tingsrätten kommer fram till att gärningen ska rubriceras som sexuellt utnyttjande av barn. Till grund för bedömningen ligger att Afrim var 17 år och Sekretess var 14 ½ år vid gärningstillfället. De var vidare förälskade och hade några månader tidigare ingått en äktenskapsliknande förbindelse. Ingen form av påtryckning eller annan otillbörlig påverkan förekom, utan den sexuella handlingen var ömsesidig och helt frivillig från bådas sida. Det är därmed klart att gärningen faller under 6 kap. 5 § BrB, sexuellt utnyttjande av barn.

Frågan är då om också ansvarsfrihetsregeln i 6 kap. 14 § är tillämplig, vilket tingsrätten anser är fallet. Omständigheterna ger vid handen att det är uppenbart att den sexuella handlingen inte inneburit något övergrepp mot Sekretess. Afrim och Sekretess har varit förälskade och hade några månader tidigare ingått en äktenskapsliknande förbindelse. En samlad bedömning av omständigheterna i målet ger mot den nu angivna bakgrunden vid handen att det får anses uppenbart att samlaget mellan Afrim och Sekretess inte har inneburit ett övergrepp mot henne. Afrim ska då enligt 6 kap. 14 § BrB inte dömas till ansvar för gärningen.

Underlåtenhet att förhindra?

Eftersom tingsrätten bedömt gärningen som sexuellt utnyttjande av barn, och inte våldtäkt mot barn, ska åtalet mot Bidaim och Sadija vad gäller underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn ogillas.

Sexuellt utnyttjande av barn är inget brott som föranstaltar ansvar enligt 6 kap. 15 § brottsbalken (underlåtenhet att förhindra) varför tingsrätten inte prövar en eventuell underlåtenhet där.

Straffvärde och påföljd

Straffet för barnäktenskapsbrott är fängelse i högst fyra år (se 4 kap. 4 c § brottsbalken). De fall där gärningen har riktats mot ett barn samtidigt som gärningen innefattat olaga tvång eller användandet av annat otillbörligt medel får typiskt sett anses som allvarligare än fall där detta inte har förekommit. Även barnets ålder vid gärningen bör påverka straffvärdet. Den övre delen av straffskalan bör vara reserverad för fall med särskilt unga barn eller där otillbörliga medel har använts eller där omständigheterna annars är särskilt försvårande. Med hänsyn till att barnäktenskapsbrottet innebär ett allvarligt angrepp i den utsattes personliga integritet bör brottet i många fall anses vara av sådan karaktär att starka skäl för att påföljden ska bestämmas

till fängelse föreligger. Som alltid behöver det dock göras en bedömning från fall till fall och graden av de skäl som talar för fängelse kan skilja sig åt (se prop. 2019/20:131 s. 102).

Vid bedömningen av straffvärdet för den aktuella gärningen beaktar tingsrätten att Sekretess var 13 år och Afrim var 16 år vid den aktuella tidpunkten. Sekretess har varit bosatt i Sverige utan sina vårdnadshavare i över ett år. Hon har varit i ett land där hon inte har kunnat språket, hon har inte haft något mer socialt sammanhang än sin make och sina svärföräldrar och hon har inte gått i skolan. Sekretess och Afrim har haft ett samlag och hon har fött ett barn. Hon har idag tre år kvar till det att hon är myndig. Enligt tingsrättens bedömning motsvarar straffvärdet för den aktuella gärningen ett års fängelse (jfr bl.a. Västmanlands tingsrätts dom den 13 april 2022 i mål nr B 2094-21, Svea hovrätts dom den 28 januari 2019 i mål nr B 2955-18 och Svea hovrätts dom den 16 mars 2021 i B 13393-19). Med hänsyn till det höga straffvärdet anser tingsrätten att samtliga fyra vårdnadshavare ska dömas till fängelse.

Nasers yrkande om överföring av lagföring

Naser Hallic har yrkat att tingsrätten ska flytta över lagföringen från Sverige till Serbien. Tingsrätten är av uppfattningen att det är riksåklagaren som enligt lagen (1976:19) om internationellt samarbete rörande lagföring för brott är den som kan besluta om en framställning om överförande ska göras. Någon sådan har inte gjorts varför Nasers yrkande om överföring av lagföring avslås. Eftersom tingsrätten avslagit Nasers yrkande om överföring av lagföring anser tingsrätten att något beslut i ett separat dokument inte behövs.

Slutsatser

Naser, Sprinceza, Bidaim och Sadija döms alla för barnäktenskapsbrott till fängelse 1 år vardera. Tingsrätten anser att den äktenskapsliknande förbindelsen mellan Afrim och Sekretess ingåtts den 24-26 juni 2021 på Welins väg, Hallsbergs kommun i Sverige.

Svensk domsrätt föreligger eftersom brottet är begånget här. Yrkandet om avvisning avslås.

Nasers yrkande om överföring av lagföring från Sverige till Serbien avslås.

Gärningen Afrim gjort sig skyldig till rubriceras som sexuellt utnyttjande av barn, vid ett tillfälle, men han ska gå fri från ansvar enligt ansvarsfrihetsregeln i 6 kap. 14 § BrB.

Eftersom tingsrätten bedömt gärningen som sexuellt utnyttjande av barn, och inte våldtäkt mot barn, ska åtalet mot Bidaim och Sadija vad gäller underlåtenhet att förhindra våldtäkt mot barn ogillas. Sexuellt utnyttjande av barn är inget brott som föranstaltar ansvar enligt 6 kap. 15 §

brottsbalken (underlåtenhet att förhindra) varför tingsrätten inte prövar en eventuell underlåtenhet där.

Sekretess

Sekretessen för uppgifterna som framgår av domslutet ska bestå.

Brottsofferfond

Naser, Sprinceza, Bidaim och Sadija döms alla för brott för vilket fängelse ingår i straffskalan.

De ska därför enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond betala en avgift på 800 kr vardera.

Ersättning

De ersättningar som begärts av de offentliga försvararna, målsägandebiträdet och den särskilda företrädaren är skäligen. De ska därför tillerkännas begärda ersättningar.

Bidaim ska betala tillbaka 100 000 av kostnaden till staten. De andras kostnader ska betalas av staten.

Rätten

Rådmannen Victoria Håpnes samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Victoria Håpnes

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Örebro tingsrätt senast den 27 december 2022. Överklagandet ska vara skriftligt. Örebro tingsrätt skickar det vidare till Göta hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Örebro tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Örebro tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Örebro tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Göta hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Göta hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Göta hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen.

Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Örebro tingsrätt eller Göta hovrätt om du har frågor.